

BUDIŠOVSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 2009 INFORMAČNÍ LISTY MĚSTA BUDIŠOV N. B. Č. 4 CENA 5,- Kč

ŠTĚSTÍ JE VŽDY TAM, KDE JE ČLOVĚK VIDÍ

Slova, která jsem použil v názvu, řekl před lety známý polský spisovatel Henryk Sienkiewicz, ale mohl je před ním či po něm říci každý z nás. Napadl mne tento citát, když jsem si uvědomil, že se zase, o něco starší, setkáváme na konci roku. A do toho nového si zpravidla přejeme hodně štěstí. Jenže pro každého z nás má štěstí

jinou podobu. Ta se vytváří nejvíce podle toho, co si myslíme, že nám schází. Každý z nás máme své sny, svá přání, své představy o tom, jak by se měly utvářet naše životy. Máme na to všichni nesporné právo. Ale když se zamyslíme nad opravdovými hodnotami, nejsou v jejich výčtu výhry ve Sportce ani cesty kolem světa. Mezi naše docela obyčejná přání patří to, abychom byli zdraví, abychom mohli plnit své povinnosti v rodině, aby naše děti byly zdravé a úspěšné, abychom nestrádali a zbytečně se netrápili. Abychom měli radost z toho, že žijeme. K té radosti patří i dobrý pocit z toho, kde žijeme. V našem případě tedy naše město Budišov nad Budišovkou. Můžeme ho vše-

líjak posuzovat, mnohé mu vyčítat, ale přiznejme si otevřeně, že se do něj rádi vracíme z cest, že rádi vysvětlujeme ostatním kdeže, to bydlíme, protože je to náš domov. Tím nechci říci, že bychom v jeho hodnocení neměli být kritičtí. Ale domov je domov, je to vždy spíše teplé a milé slovo. Každý z nás by mohl jmenovat hodně pěkných míst v naší zemi či v zahraničí, mohl by uvádět příklady krásných měst, ale většinou, a to si přiznejme, že když přijíždíme z dovolené nebo z delší cesty, častokrát si jen tak mimochodem řekneme - jsme rádi, že jsme už zase doma. Doma je naše ulice, náš dům, náš byt a místa v něm. Doma, to je rodina, ale také sousedé, přátelé a spoluobčané.

V těchto dnech končí v našem kulturním domě velice zajímavá výstava fotografií a dokumentů o historii našeho města. Pracovnice kultury vybraly stovky fotografií - k těm historickým přiřadily fotografie dnešní, aby bylo vidět, co se změnilo. Někde k lepšímu, někde také k horšímu. Byl jsem překvapen, jaký byl o výstavu zájem. V prvních dnech ji shlédly stovky návštěvníků a bylo mezi nimi hodně mladých lidí a školáků. Pro mnohé byla překvapením příjemným a zajímavým pohledem na různé tváře našeho města. A tak se dlouho prohlíželo, debatovalo a všichni hodnotili výstavu jako velmi zajímavý počin, jako doposud nebyvalý pohled na uplynulá desetiletí, v některých případech i staletí. Svědčí to o dobrém vztahu lidí k městu. A tak až se budeme v posledních dnech roku 2009 a v prvních dnech roku 2010 potkávat,

budeme si opět přát nám i těm druhým, štěstí. Ano - každý tím budeme myslet něco jiného. Ale přiznejme si, že to štěstí, představující šťastný život, pro každého z nás dle jeho měřítek a představ, platí také našemu domovu. Městu Budišov nad Budišovkou. Je to místo, v němž mnozí chodí na procházku se svými vnuky, nebo naopak, vnuci doprovázejí své babičky na procházkách. Je to místo, v němž každým rokem přivítáme nové občanky, bohužel se také s některými z nás musíme, ač neradi, rozloučit.

Chtěl bych vám všem popřát do nového roku 2010 kromě zdraví, které je nejcennější co člověk má, také opravdu hodně štěstí. A skutečně souhlasím s tím, že „štěstí je vždy tam, kde je člověk vidí“. Byl bych špatným starostou, kdybych si zároveň nepřál, abyste své štěstí našli i tady - doma. A plně se hlásím k odpovědnosti za to, že jak bude vypadat náš domov, že to je také moje starost. Proto se také tak jmenuje funkce, kterou jste mi svěřili a pověřili i další své spoluobčany - zastupitele, aby vás za-

stupovali, jak se říká, na radnici. Přiznám se, že někdy nemáme stejné názory na řešení různých městských záležitostí, ale nebál bych se dát ruku do ohně za to, že se nenajde mezi zastupiteli nikdo, kdo by nepřál tomuto městu, našemu domovu, štěstí a vše dobré. Inu, k tomu patří ještě také hodně promyšlené a poctivé práce. Budeme se i v roce 2010 snažit, aby ji bylo vidět.

V závěru roku bych chtěl upřímně poděkovat všem těm, kteří svou prací přispívají k tomu, aby naše město nám bylo hezkým a příjemným domovem. Děkuji také všem, kteří se starají o své domovy, zkrášlují své okolí a tím přispívají k tomu, aby celé město bylo stále hezké. Děkuji také všem, kteří nemyslí pouze na sebe, ale pomáhají starým, nemocným a opouštěným občanům, aby také oni mohli být v našem městě šťastní. Přeji Vám všem krásné a požehnané Vánoce, pokoj lidem dobré vůle, občanům našeho města i jeho příznivcům obzvláště.

Ing. František Vrchovecký,
starosta

Do Nového roku

„Všechno má svůj čas“, říká jedno úsloví. Bible k tomu dodává: „Je čas rození i čas umírání (Kaz 3,2). Pomalu nám umírá rok 2009 a rodí se nový rok 2010. Umírání je vrchol krize, ale v rození se objevuje naděje. Stejně je to v našem pohledu na minulý a nastávající rok. O roku 2009 se v médiích mluví jako o roku hospodářské krize. Jistě na mnohé lidi v tomto roce dolehla jakási tíseň z nedostatku prostředků, obava z nejistoty práce a obživy a další nepřítomnosti. Rok 2009 je však téměř za námi. Jiné úsloví pak říká: „Co tě nezabije, to tě posílí.“ Před námi je rok 2010 a my se můžeme s nadějí dívat na budoucnost, že to bude lepší. Stále častěji si uvědomuji, že život je veliký dar, který nám byl dán a který jednou v umírání budu vracet zpět. Všichni určitě chceme být šťastní, ale šťastní jsou skutečně jenom někteří. Štěstí spočívá v mnoha okolnostech. Já je vidím ve víře, naději a lásce. Víra je vztah: s někým žiju a této osobě důvěřuji. Naděje je možnost vybrat si dobré příležitosti v budoucnu. A láska dává životu smysl: pro někoho žiju a také jsem pro něj důležitý. Drazí lidé dobré vůle, přeji Vám do Nového roku: Abyste se více těšili, než obávali. Abyste se více radovali, než smutnili. Abyste více žili, než umírali. Abyste věru, naději a lásku s někým sdíleli a společně je štědře rozdávali.

P. Petr Fichna, římskokatolický farář

10. října 2009 se budišovská veřejnost rozloučila v městské smuteční síni s panem Jaroslavem Vinklerem, dlouholetým předsedou MNV.

V minulém čísle BZ jsme panu Vinklerovi blahopřáli k 80. narozeninám, které oslavil v kruhu své rodiny 6. června. V té době již vážně nemocný podlehl své nemoci 6. října 2009

Čest jeho památce.

Blahopřejeme Lucii Konečné

21. září se v zasedací místnosti Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v Ostravě odehrála

malá slavnost, na které předal hejtman kraje Ing. Jaroslav Palas a náměstkyně hejtmanky p. Mgr.

Věra Palková vyznamenání 30 nejúspěšnějším středoškolákům našeho kraje. Je velmi potěšující, že se na této čestné listině ocitla i žákyně septimy vítkovského gymnázia Lucie Konečná z Budišova nad Budišovkou, nejenom výborná studentka, ale i nadšená kynoložka, která tento svůj koní-

ček provozuje na špičkové evropské úrovni. Lucie této činnosti věnuje velké množství času, ale vždy si najde prostor i pro přátele a spolužáky. K tomuto zaslouženému úspěchu Lucii blahopřejeme a v příštím čísle Budišovského zpravodaje se k této významné události vrátíme.

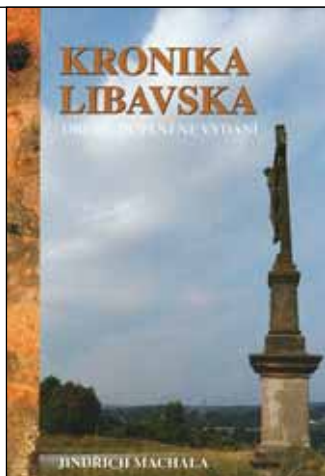

MKIS děkuje za sladké balíčky, které obdržely budišovské děti v sobotu 5.12. při MIKULÁŠSKÉM NADÍLENÍ:

* společnost Tempo Budišov n.B. * restaurace Myslivna pana Tůmy
* Pozemní práce pan Ospalík * prodejně potravin Jany Rotreklové *
Voda, topení, plyn pana Petra Břicha * voda topení, plyn pana Libora Svobodníka * Les a Hobby Jiřího Morkese * Lékárna Jindřicha Kubese * restaurace U Albrechta Pavly Hohnové * restaurace U Obucha manželů Dvořákových * Květinářství pana Bartka * manželům Porwiszovým * Městu Budišov n.B.

KRONIKA LIBAVSKA

Městské kulturní a informační středisko Budišov nad Budišovkou nabízí zájemcům o historii II. doplněné vydání KRONIKA LIBAVSKA autora Jindřicha Machaly. Vázaná kniha mapuje historii a současnost oblastí Libavska a je doplněná bohatou fotodokumentací. Cena 220,- Kč (kontakt MKIS Budišov n.B. 556/312040).

Neplatte víc, než je nutné !!!

Občanské sdružení sociálních a finančních poraden s krajskou radou Svazu důchodců

zahajuje bezplatnou sociálně - finanční poradnu

Kdo může poradnu využívat ?

- * držitelé průkazů ZTP, ZTP/P, TP
- * senioři, sociálně slabší rodiny
- * rodiny s dětmi
- * nezaměstnaní
- * ostatní klienti

Co nabízíme ?

- * informace a pomoc při sjednávání slev
- dodávku plynu a el. energie u vybraného dodavatele, sleva až 7 %
- služby vybraného mobilního operátora a pevné linky, sleva 10-20 %
- pojištění domácnosti a nemovitosti, sleva 10-20 % (ZTP, ZTP-P u vybraných pojišťoven)
- pojištění za škodu způsobenou zaměstnavateli
- pohonné hmoty v síti vybraných čerpacích stanic
- * zajištění financí na pohřebné - program Pieta
- * prevenci před nebankovními úvěry, předlužení a exekuci s možným dopadem na slabší sociální skupiny
- * vyřízení žádosti na zateplení domu a její zprostředkování se slevou až 50 % od státu - ZELENÁ ÚSPORÁM
- * nabídku pracovních příležitostí v poradnách OSSAFP ČR po celé ČR
- * kurzy finanční gramotnosti s osvědčením o odbornosti

Kontaktní místa:

Ostrava: Rada seniorů, Ostrčilova 4, Čtvrtek 9-15h
Poruba: Sv. duch., Marie Majerové 1733/6, Úterý 9-12h
Frýdek Místek: 17. listopadu 147, Pondělí 9-13h
Karviná: Polská 120, Středa 9-12h
telefon: 518 321 861, 737 855 826, 604 959 387
e-mail: financniporadna@seznam.cz
www.socfinporadnycr.cz

PANÍ VILMO, PEVNÉ ZDRAVÍ A STÁLOU SVĚŽEST

Dne 31. října oslavila v kruhu své rodiny významné životní jubileum 90 let paní VILMA TEPLÁ. I když ty „správné“ devadesáté narozeniny oslaví paní Vilma až 19. prosince tohoto roku, uskutečnilo se toto slavnostní rodinné setkání, tak trochu s předstihem v budišovském kulturním domě.

Ono se totiž lehce řekne, oslavíme narozeniny naší maminky tehdy a tehdy, ale zkuste dát dohromady v jeden den téměř devadesát lidí z široka daleka. A jak se dát přijít v jedné rodině k tolika hostům? Paní Vilma vychovala 7 dětí, má 20 vnoučat a 30 pravnoučat a 2 praprawnoučata. Mimo posledních několiků ještě doposud svobodných pravnoučků

a praprawnoučků musíme ostatní ještě znásobit dvěma a neuvěřitelná devadesátčlenná rodina je na světě.

Za redakci Budišovského zpravodaje musím konstatovat, že paní Vilma vypadá posledních 30 let téměř stejně dobře, pouze přibýlo více stříbra ve vlasech. Vždycky upravené dámy jsme mohli její vitalitu jen tiše závidět. Paní Teplá přišla do Budišova spolu s rodiči a dalšími dvěma sourozenci krátce po druhé světové válce ze Sloupu u Blanska. Pracovat začala v Baterii, Okule a Lisovnách nových hmot, tedy ve všech předchůdcích dnešního Linasetu. Z Lisoven nových hmot také odešla do důchodu. Ve svém mladším věku byla

zanícenou amatérskou divadelnicí, aktivní cvičitelkou místního TJ Spartaku a v neposlední řadě si velmi ráda zazpívala s taneční hudbou pana Hegara z Větrkovic a nakonec i s budišovskou cimbálovou muzikou pod vedením pana Josefa Šuranského.

Ke gratulantům se osobně připojil i starosta města Ing. František Vrchovecký spolu se zastupkyní sboru pro občanské záležitosti, kteří předali paní Vilmě Teplé spolu s gratulací květiny a dárkový koš za město. Paní Vilmo, ještě jednou přejeme pevné zdraví a stále obdivuhodnou svěžest nejméně do sta let.

Helena Malušová

Opravy kolem nás

Drazí spoluobčané a farníci!

V roce 2008 se dokončila vnější oprava nádherné fary a v roce 2009 jsme téměř všichni netrpělivě očekávali, zda se všechny opravy dokončí také před kostelem, aby opět mohl být krásný pohled na ono panorama před dominantou našeho města Budišova. Podařilo se: schody, zídka i monumenty sv. Kříže a socha Neposkvrněného početí Panny Marie byly opraveny a vráceny na své původní místo. Protože jsou to památkové monumenty, tak již před časem nám Ministerstvo kultury na naše opravy poskytlo dotaci ve výši jednoho miliónu korun, kterou jsme nedávno beze zbytku využili.

K tomu jste si mohli rovněž všimnout, že byly opraveny kříže na hřbitově, socha Panny Marie Vítězné v parčíku před kostelem, kaple ve Starých Oldřůvkách a že na zídce před kostelem přibýly dva znaky: erb města a erb horníků. Tyto opravy jsou zásluhou města, s jehož zastupiteli mám čest spolupracovat. **Všem těm, kteří se na obnově našeho města a farnosti podíleli, patří mé veliké a srdečné poděkování.** Zároveň prosím: važme si toho, že se dílo daří, radujme se z něj a chraňme jej! Je to dědictví našich předků, kteří nám jej předali s úkolem opatrovat je!

P. Petr Fichna, římskokatolický farář

UNIKÁTNÍ VÝSTAVA V BUDIŠOVĚ NAD BUDIŠOVKOU

V kulturním domě v Budišově nad Budišovkou v těchto dnech končí zajímavá výstava. Její kurátorka Helena Malušová soustředila na jedno místo (v malém sálu o 20 stolech) více než osm set fotografií a dokumentů z minulosti i současnosti města. A to je dle jejích vlastních slov pouze zlomek městskou kulturou spravovaného archivu. Schéma jednotlivých panelů je jednoduché - k nejstarší fotografii se přidávaly pozdější až po tu nejnovější. A město se najednou vylouplo v jiné podobě - v té minulé i v té současné. Takže místo dřívějšího městského kou-

palistiště je dnes pouze lávka přes říčku a její dva břehy. Nic víc. Mezitím další snímky likvidace. Naopak - úzkou uličku vystřídalý úhledné domky. A tak se budišovským naskytlo neuvěřitelné množství proměn města zachycené stovkami těch, kteří před sto lety a včera mačkali spoušť fotoaparátu. První den přišlo na výstavu kolem čtyř set lidí. Přišli i mladí lidé, přišli i školáci a také pamětníci, jejichž hlavy věnčí stříbro a vzpomínky se nečekaně klubou při pohledu na zažloutlé fotografie. *Největší radost mám z toho, říká kurátorka, že se nad jednotlivými*

panely debatovalo, lidé nám začali nabízet své fotografie doma dosud uschované, mnozí kroutili nevěřičně hlavami a všichni byli nadšeni. Nadšení nad tím, jak plasticky se jim vynořila historie jejich domova stará místa i více než dvě stě let. Dostali jsme řadu podnětů, nabídek a upozornění, je to úžasné. A co mi udělalo obzvláštní radost, řekla nám Helena Malušová, že hodně mladých lidí postálo u úvodního textu a bylo vidět, že si ho celý čtou. A co je zajímavého v úvodním textu napsáno? Má tento titulek:

FOTOGRAFIE BYLA VYNALEZENA PŘÍLIŠ POZDĚ, ALE TAKÉ VČAS..

V republice ČESKO je asi 6250 obcí a měst. Patří k nim i Budišov nad Budišovkou. Je pouze jedno město tohoto jména, pouze jedna říčka sluje Budišovkou. A to vše trvá bezmála tisíc let. Již před mnoha staletími byl Budišov městem bohatým a privilegiovaným. V té době zde byly lázně, mlýn, ovčín, 6 řezníků, stejný počet ševců, kožíšníků, kovářů a tkalců. A pochopitelně i horníků. Staré hornické město Budišov bylo tehdy obehnané hradbami a již v 15. a 16. století patřilo mezi nejvýznamnější města na severní Moravě. Bylo to dáno mírou svobod a privilegií. Již ve 14. století mohli obyvatelé města dle libosti odkazovat svůj majetek komukoli. Jen jeho pětinu museli odkázat vrchnosti, což po dlouhá staletí bylo biskupství olomoucké. Před pěti sty lety bylo v Budišově mnoho toho k vidění a budišovským bylo co závidět. Hned v roce 1517 založili ševci a kováři své cechy. Město mělo školu, sirotčinec a chudobinec a právo vařit a šenkovat pivo, víno a kořalku. Z blízkého okolí jezdili do Budišova hmčříři, neb v jeho okolí se vyskytovala hlína nejvhodnější k výrobě hrnců. Král český a uherský LUDVÍK (1516 - 1526) udělil městu tři výroční trhy, město vlastnilo pivovar i sladovnu. Na konci 16. století tento dobrý výčet poněkud pokazili olomoučtí jezuité. Utekli sem z Olomouce před morovou nákazou a není divu, že v roce 1585 mor zachvátil i Budišov nad Budišovkou. Sedmnácté století bylo jakoby onou morovou zkázkou poznamenáno. Hned v roce 1604 zachvátil město veliký požár, při kterém shořelo 48 domů a 12 stodol. Ledva to pilní obyvatelé napravili, vtrhli do města v roce 1642 Švédové. Srovnali město téměř se zemí. Zapálili 177 domů, vyhořela škola, fara, kostel i pivovar. A dalším významným počinem století sedmnáctého byla výstavba radnice (1659) nákladem 1655 zlatých. Většinu prací při výstavbě radnice odvedli budišovští zdarma. V druhé polovině 20. století si budišovští

mnohokrát tyto akce zopakovali, ovšem nebyly zdaleka tak smysluplné jako tato: radnice stojí a slouží dodnes a je chloubou města. V roce 1756 Marie Terezie a později v roce 1782 Josef II. potvrzují Budišovu všechna doposud nabytá privilegia. Ještě předtím v roce 1718 potvrdil městu Karel VI., král římský a český artikule cechu krejčovského. Budišovští řemeslníci byli velice podnikaví. V té době jezdili prodávat své textilní výrobky až do Lipska a když v roce 1730 stavěli v Milovaněch kostel, dodala jim budišovská cihelna 80 000 cihel na jeho stavbu. Město postavilo faru, byl položen základní kámen k výstavbě děkanského kostela. Bylo městem veskrze kulturním - vedle 38 ševců a 66 tkalců zde byli i dva knihaři a jeden lazebník. Na náměstí byl 44 komínů (rozumějí domů) a všechny měly právo čepovat pivo. Město zřejmě s tímto právem zacházelo obezřetně. Jinak by nemohl v roce 1786 nejvyšší vídeňský soud udělit městskému magistrátu právo řešit věci soudní, což vlastně bylo jakousi novelizací práva, které město mělo již dvě stě let předtím. Když vídeňská vláda zjistila v roce 1872, že z 3 300 obyvatel města je 942 nezaměstnaných, rozhodla moudře vystavět zde tabákovou továrnu. Ta měla již na přelomu století 1000 zaměstnanců, kojenecký útulek a závodní jídelnu. Z asijského a amerického tabáku vyráběla ročně úctyhodných 23 milionů doutníků ročně. Takové množství kuřiva musel již vozit vlak. Nejen proto ale byla koncem 19. století postavena železnice na trase Suchdol - Budišov. I ta slouží dodnes. Vozila se odtud i břídlíce - rok 1850 je ve znamení intenzivní těžby. Život v této oblasti byl vždy těžký a složitý. Příroda je zde krásná, avšak poněkud krutá. V roce 1813 padal již 7. září sníh a později přišly takové mrazy, že lidé nechávali stát na cestách povozy se zbožím a utkali se před zimou do teplých chalup. 13. července 1842 poslal budišovský rodák, vědec světového

jména F. K. Hallaschka dopis městskému magistrátu, v němž sděloval, že na důkaz svého vřelého vztahu k rodnému městu sepsal knihu místopisnou a historickou, která je „pomníkem díky a úcty“. Kniha ta je dnes uložena v městském muzeu, a když v roce 1997 byla na průčelí budišovské radnice odhalena pamětní deska Halaškově, dostalo se po 150 letech slovy dnešního starosty Ing. Františka Vrchovického slovněmu učenci odpovědi, z níž vyjímáme:

„Rád Vám sděluji, že Budišov je dnes svobodným městem i ve smyslu municipality. Za oněch 150 let, od doby, kdy jste opustil tento svět, prošlo Vaše rodné město těžkými zkouškami katastrof, neštěstí, požárů, nevymýjaje v to požáry válečné. I přesto to celou tu dobu mnozí z těch, které jste znal, i jejich potomci pracovali, obdělávali svá pole, vychovávali a učili své děti, stavěli domy a snažili se žít v rovnováze s tím, co po člověku vyžaduje život, příroda a konec konců i víra, kterou jste vyznával. Ne vždy se to každému povede dokonale. Ale sám ze své činnosti vědecké a duchovní víte, že tomu tak na světě bylo vždy.“

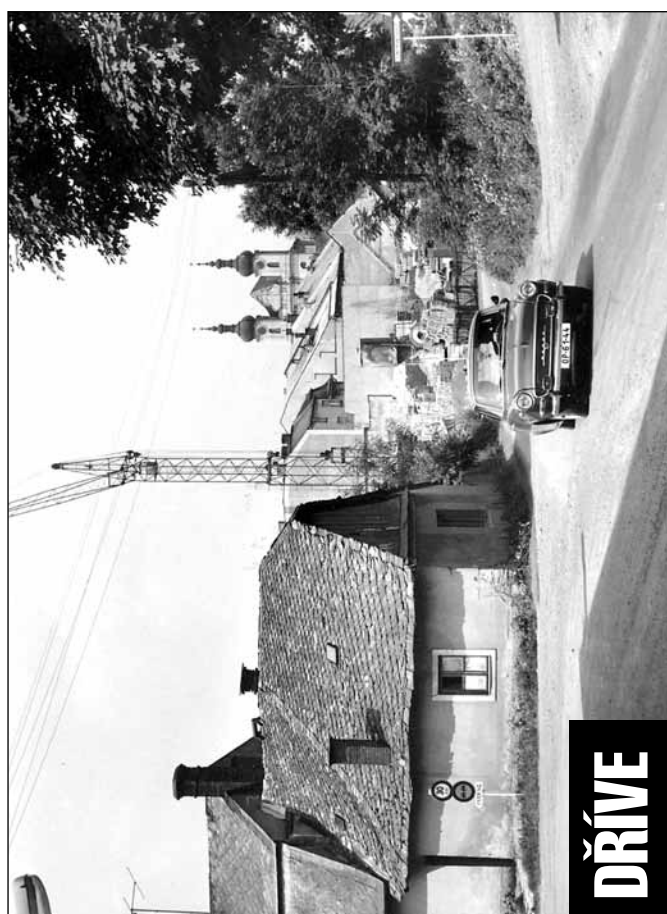
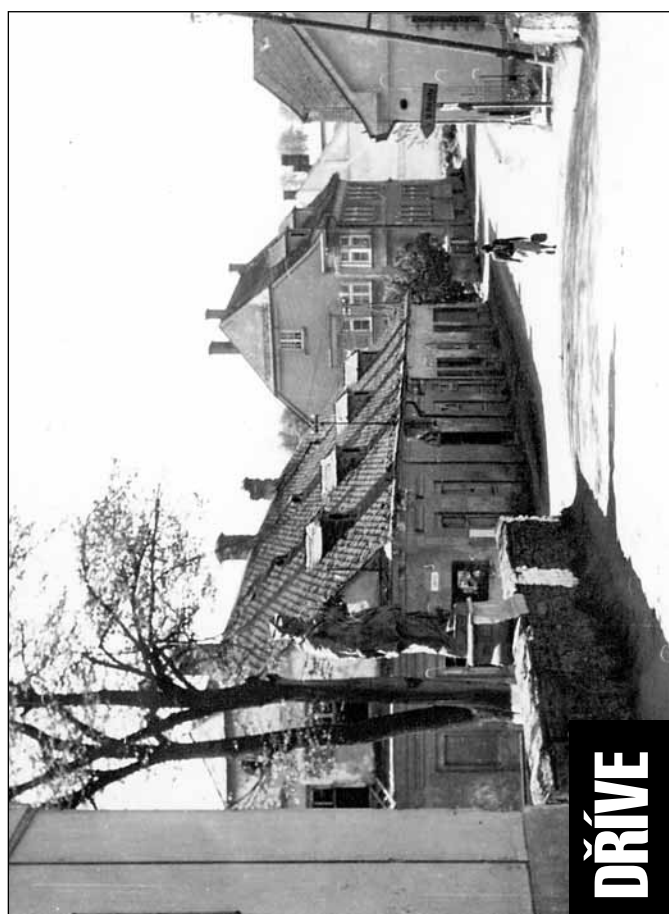
Na fotografiích této výstavy mnohé domy a stavby minulosti nenajdete. Nejsou zde ani původní hradby, kapličky, hřbitůvky, chaloupky, obchůdky a většina domů není star-

ších než dvě stě let. Fotografie byla vynalezena příliš pozdě, ale pro paměť lidskou, tedy naši, docela včas. Také proto, aby byla schopna zachytit změny, které pamatují naši prarodiče, rodiče a také mnozí z nás. I změny mohou být krásné, i ony mají své kouzlo. Zveme vás tedy do světa minulosti nedávnejší. Je svědectvím o našem usilování, o našem snažení. Je svědectvím o tom, že pokračujeme v tradici, která začala vznikat někdy ve třináctém, či dvanáctém století, kdy pravděpodobně první horníci postavili na území města své přibýtky. Boudy se jím říkalo, a to by mohlo být jedním z vysvětlení vzniku názvu města. Svět, který vidíte na těchto fotografiích, je svědectvím o snahách těch, kteří se v tomto městě rozhodli žít. I my k nim patříme, protože se snažíme, aby naše domy, naše město a příroda kolem, byly krásným místem k žití. Je dobře si o tom někdy povídat. Zkuste to prosím i na této výstavě. Třebas jen tak, pro sebe. *Neboť její tvůrci si dovolují vás k přemýšlení a povídání vyzvat. Anebo můžete tiše mlčet a dumat. Nad krásou i nad tím, jak učinit naše město ještě lepším místem ke společnému žití. A pokud odejdete s přesvědčením, že stojí za to v tomto městě žít, budete rádi. Ani město vám to nezapomene. Neboť říkáme-li město, myslíme každého z nás a nás všechny dohromady.*

MĚSTO VČERA A DNES

(K výstavě na předchozí straně)

ŠTOLCAR JE STROM I LES

Když vyslovíme slovo les, vybaví se nám celá řada symbolů, znaků a konkrétních představ, charakterizujících tento pohádkový, tajuplný, krásný a užitečný objekt, který nás od věků provází celým naším životem. Vyvolává představu vůně hojivé pryskyřice, tlejícího listí, chutí lesních plodů i omamnou vůni konvalinek. Někdo z nás zná les plný ztepilých velikánů s rozezklanými větvemi, jemným jehličím a štávnatým listím. Snad každý našel pod košatou lesní klenbou a deštníky kapradí blahodárné místo k odpočinku, či bezpečný úkryt. Les je dobrodincem, ochráncem a živitelem člověka i celé živočišné říše. Mně osobně při vyslovení slova les se vybaví ještě jedno slovo, které pro mě k lesu patří stejně jako stromy, které v něm rostou. Je to jméno budišovského lesníka pana Kamila Štolcara.

Ten se v závěru tohoto roku rozhodl ukončit svoji dlouholetou lesnickou kariéru a odejít na zasloužený odpočinek. Pan Kamil Štolcar se narodil v roce 1935 a od doby, kdy absolvoval lesnickou školu, až do dnešních dnů po celý svůj život pracoval pro les a myslivost, kterou vždy považoval za součást práce lesníka. Působil nejprve jako lesní u Státních lesů na budišovském polesí a pak na tomtéž polesí

u Lesů České republiky až do svého odchodu do důchodu v roce 1995. V roce 1996 byl městem požádán, aby pomohl svými zkušenostmi nově vzniklé organizaci Správa městských lesů Budišov nad Budišovkou, které byla městem svěřena správa státem navráceného historického lesního majetku podle zákona č. 172/91 Sb. Neodmítl a pustil se s vervou jemu vlastní do práce, kterou vždy bral na prvním místě jako poslání. Nepoužíval slova jako ekosystém, biodiverzita, trvale udržitelný rozvoj, či certifikace, ale slyšeli jsme od něj spíše slova prostá a srozumitelná. Že les je dobrodincem, ochráncem a živitelem člověka i živočichů. Že poskytuje nejen dřevo, ale že je zelenými plíci, rezervuárem vody i místem k odpočinku. Bytostně nesnášel, když někomu posloužil les jako odkladiště nepotřebných věcí, nebo jen odhodil v jeho přítomnosti byt' jen papírek. Stále se bylo od něj co učit a jeho životní zkušenosti byly neocenitelné. Jeho zásluhou byla vybudována nová lesní školka a nově zalesněno na městských zemědělských pozemcích několik desítek hektarů nového lesa pro město. Hned na první pohled bylo znát, že se nacházíme v revíru pana lesního Kamila Štolcara a bylo jedno, kterému vlastníku les pat-

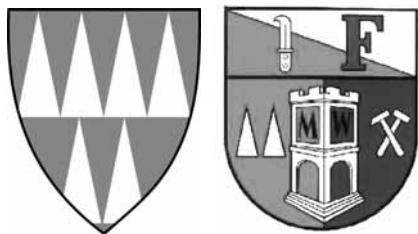
řil. Bylo tam „čisto a uklizeno“ byt' pro někoho to byly zbytečné vynaložené náklady. Rovněž stavby mysliveckých zařízení musely s lesem splynout a nesměly hyzdit. To vše nám mladším vštěpoval a po nás vyžadoval. Jeho kritika nebyla mnohdy příjemná, ale les musel vždy vyjít jako vítěz! Chtěl bych cestou Budišovského zpravodaje za město, pracovníky Správy lesů a technické služby p. o. i jménem svým panu Kamilu Štolcarovi za vše, co pro rozvoj městských lesů a obecně pro lesy na Budišovsku za celý svůj lesnický život vykonal, upřímně poděkovat. Věřím,

že i nadále bude nápomocen neocenitelnými radami, které se nedají nastudovat z učených knih, svému mladšímu nástupci, neboť ty musí naučit dlouholetá praxe a život. U lesa je to zvlášť cenné, neboť na délku života statného stromu délka jednoho lidského života nestačí! Chtěl bych mu popřát do dalšího života hodně zdraví, pohody, optimismu a věřím, že se ještě dlouho budeme na svých toulkách budišovskými lesy i jinde potkávat a zdravít se lesnickým a mysliveckým pozdravem „Lesu a lovu zdar!“.

*Ing. František Vrchovecký,
starosta*

NA BLANENSKÉM ZÁMKU

Jednou ze zastávek zářijového zájezdu na Keramické trhy do Kunštátu byla také prohlídka blanenského zámku. V historické expozici, ve které jsou umístěny jednak předměty z vykopávek původního blanenského

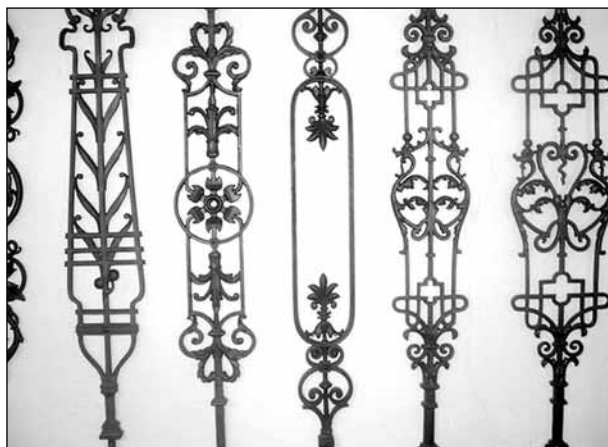

hradu a mnoho materiálů týkající se nejzašší historie města, jsme v jedné z muzejních vitrín objevili vystavený erb, kde v červeném poli je umístěno 6 stříbrných homolí - někde je uváděno místo slova homole, tak stříbrné čepice.. Spolu s několika budišovskými návštěvníky jsme se u tohoto erbu poněkud déle zdrželi - jeho hlavní prvek odněkud známe. Po přečtení popisky u erbu se nám rozsvítilo. Ty stříbrné homole, nebo čepice, máme přece

i v našem znaku jako důkaz o našem historickém příslušenství k olomouckému biskupství, zrovna jako blanenské panství.

Vystavený znak patří k nejstarším znakům olomouckého biskupství. Ten se používal v letech 1579-1598, poprvé za biskupa Jana XVIII. Mezouna z Telče (1576-1578), dále jej užíval biskup Stanislav II. Pavlovský (1579-1599) a posledním uživatelem znaku byl kardinál František z Ditrichštejna (1599-1636). Takže budišovský znak, který město užívá od roku 1613, obsahuje insigne ze znaků olomouckých biskupů, z rodového znaku Františka z Ditrichštejna, dómského olomouckého probošta a dvě zkřížená kladívka pak připomínají hornickou minulost města. Jinak návštěvu zámku v Blansku doporučujeme i ostatním, protože

nedílnou součástí historie města je i expozice uměleckých litinových děl - obrazů, křížů a různých druhů litinových prvků používaných v historických budovách, ale nejen v nich. Jsou to umělecké práce z f. Kolben a Daněk, kteří v minulosti vlastnili pozdější ČKD Blansko. Určitě se do Blanska zajedete podívat, stojí to za to.

DĚTSKÝ DOMOV v uplynulém roce

Děti z Dětského domova v Budišově n. B. prožily další rok bohatý na sportovní, kulturní a jiné volnočasové akce.

Největší úspěchy byly již tradičně sportovní. Chlapci vybojovali vítězství na nohejbalovém turnaji dětských domovů v Lichnově, čímž také dokázali obhájit putovní pohár z roku 2008. Získali také 1.místo na fotbalovém turnaji v rámci sportovní olympiády ve Vítkově. Ceny na slavnostním vyhlášení v ostravském hotelu Imperial předal zástupcům týmu mimojiné zpěvák Martin Maxa. Na jaře nám jen těsně uniklo týmové vítězství v soutěži motokár v Bruntále, ale získali jsme první místo v souboji jednotlivců.

Účast na sportovních soutěžích:

- Turnaj dětských domovů MS kraje ve floorbalu (chlapci 1.místo, dívky 2.místo)
- Motokáry v Bruntále - finále (1.místo chlapci, 2.místo družstvo)
- Fotbal v rámci sportovního dne nadačního fondu Plaváček (3. místo)
- Malá kopaná na sportovní olympiádě Vítkov - 1.místo
- Turnaj dětských domovů v nohejbalu Lichnov (1. místo, 3. místo)
- Závod ve sjezdovém lyžování Guntramovice (1.místo dívky, 1. místo chlapci)
- Stolní tenis Nový Jičín (3. místo jednotlivci)

stejnomené knihy. Vyzkoušely si různé typy lezení na dvou umělých stěnách, překonávání překážek v lanovém centru, paintball, airsoft, městské hry v Třebíči a jiné zajímavé aktivity. Akce měla dětem ukázat další možnosti smysluplného využívání volného času, což se určitě podařilo.

Jako každý rok jsme se aktivně zapojili také do kulturního života ve městě. Ve spolupráci se základní školou pomáhaly děti s organizací vánočního a velkonočního jarmarku včetně výroby dekorací, v lednu proběhla pod záštitou Charity Odry Tříkrálová sbírka.

V září mohly děti díky Nadaci Olgy Havlové strávit čtrnáct hez-

kých dní u moře na Makarské v Chorvatsku.

Již pátým rokem úspěšně studují naše dvě nadané dívky v OPEN GATE - Boarding School v Babicích u Říčan. Osmileté kolejni gymnázium je určeno pro nadané a talentované děti včetně dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí.

Momentálně také dívky z DD v rámci tanečních kurzů s Hankou Kynychovou nacvičují skupinové taneční vystoupení, se kterým se předvedou počátkem listopadu v Praze.

Během školního roku 2008-2009 bylo pro děti připraveno více než 30 akcí, výletů, soutěží a rekreačních pobytů.

Povzbuzení sportovními úspěchy letos pořádáme na hřišti TJ Spartak již třetí pokračování turnaje v malé kopané Budišek Cup 2009, jehož velikost každým rokem roste (letos je zatím nejvíce přihlášených týmů).

Během letních prázdnin vyrazily děti na nejrůznější tábory (jazykový, taneční, fotbalový) a na letní tábor do VVP Libavá. V srpnu pro ně byl připraven zážitkový pobyt v outdoorovém centru v Březové v rámci prázdninových aktivit a protidrogové prevence. Téma celého pobytu bylo tentokrát pojato jako Cesta kolem světa za 80 dní, podle

Fotbalový turnaj politických stran zastoupených v zastupitelstvu města Budišov nad Budišovkou - 11. 7. 2009

Turnaje, který se koná již po třetí, se v letošním roce zúčastnila kromě družstva ČSSD družstvo ODS, KDU-ČSL a SDH Guntramovice.

Letos družstvo vedené našim zástupcem v MZ přitelem Josefem Latkou obsadilo čtvrté místo po litém boji s daleko trénova-

nějšími celky. Sázka na mladé hráče se bez většího přípravného tréninku nevydařila. Pro příští rok bychom chtěli našim hráčům zakoupit k tričkům ještě trenérky, případně brankářské rukavice a možná i chrániče.

Závěrem po turnaji bylo opékání buřtů a občerstvení u přítelkyně

Jany Hofmanové, které bylo rovněž velmi zdařilé. Bez aktivní podpory sportovního a kulturního využití mladých se nám nepodaří tuto část potenciálních voličů získat na naši stranu.

Odcházeli jsme z akce s přáním,

aby volební výsledek v podzimních mimořádných parlamentních volbách byl oproti tomu fotbalovému úplně opačný.

Miloslav Šebesta
Předseda MO ČSSD
Budišov nad Budišovkou

PANE STAROSTO, NA SLOVÍČKO:

Již delší dobu se ve městě diskutuje o plánované výstavbě nové tělocvičny v místech dnešního areálu TJ Spartak-sokolovna. Pane starosto, mohli byste nám teď vysvětlit časový sled (přijetí má již vzhled k bourání staré, a nevyhovující budova) výstavby nového sportovního areálu? Městem jde „šuška“, že radnice, místo aby opravovala stávající bytový fond (na příklad okna s střechou jednoho z domů na náměstí), opravují se pouze sakrální památky a nyní dokonce střecha radnice, která opravu údajně nepotřebuje. Totéž se týká neutečeného stavu budovy II. stupně ZŠ. Mohl byste čtenářům podrobněji vysvětlit, jak město získává dotace a co je to pojem „úcelová dotace“? Tak se zeptala redakce Zpravodaje:

Ing. František Vrchovecký, starosta odpovídá:

Plán výstavby nové tělocvičny je již delší dobu součástí celkového investičního záměru na generální opravu a rekonstrukci budov naší základní školy. Tento záměr byl zadán městem a vypracován projekční firmou již v roce 2003. Město pak následně každoročně žádalo Ministerstvo financí ČR o podporu tohoto záměru. Kromě výstavby nové tělocvičny se plánuje rovněž celková rekonstrukce a regenerace hlavní budovy základní školy na Halaškově náměstí včetně školní jídelny a vybudování nových učeben v nadstavbě podkrovní budovy ZŠ na náměstí Republiky. Hlavním důvodem tohoto záměru je soustředění výuku výhledově pouze do těchto dvou budov a docílit úspory na provozních nákladech. Dále je plánována rovněž rekonstrukce budovy školní družiny na ulici Berounské. Celkový objem potřebných finančních prostředků na tuto akci se vyšplhal do výše víc jak 100 mil. Kč. Tak rozsáhlou akci není myslitelné krýt pouze z prostředků města, byť by si na ni vzalo město úvěr. Jedinou možnou cestou je proto její rozdělení do jednotlivých postupných etap. Město vyzvalo vedení školy, aby navrhlo své priority jednak k potřebám školy a také připravenosti staveb k realizaci. Protože k zahájení stavby je nejvíce připravena výstavba nové tělocvičny a rekonstrukce hlavní budovy základní školy na Halaškově náměstí - I. etapa, byla vedením školy preferována výstavba nové tělocvičny. Město ji proto zařadilo jako svoji hlavní prioritu v rámci podávaných žádostí o podporu z tzv. Rozvojového operačního programu (ROP) Moravskoslezského kraje - Rozvoj a obnova venkova. Jednoduše řečeno z peněz EU na léta 2007 až 2013. Celkový náklad na výstavbu nové tělocvičny dle projektu činí více jak 35 mil. Kč. V původním záměru kromě výstavby nové tělocvičny, koncipované jako přístavba, byla rovněž záměrem rekonstrukce objektu stávající budovy Sokolovny. Po zvážení všech okolností, hlavně ekonomických, bylo projektantem navrženo a zastupitelstvem města pak rozhodnuto, že budova Sokolovny nebude rekonstruována, ale bude zbourána. Na jejím místě pak vyroste nová sportovní hala jako hlavní stavba. Na tento záměr spočívající v demolici staré budovy a přípravě staveniště pro novou tělocvičnu, město získalo 5-ti mil. dotaci

z Regionálního operačního programu Moravskoslezského kraje na obnovu tzv. Brownfields. Z uvedení je zřejmé, že bez pomoci dotací by se město neobešlo a své investiční záměry by nemohlo realizovat. Jedná se totiž o velké objemy finančních prostředků, kterými rozpočet města nedisponuje a nebyl by jej v případě tak vysokého zadlužení úvěrem ani schopen splácet. Při této příležitosti bych chtěl občánům také sdělit, že není vůbec jednoduché ucházet se o finanční prostředky v rámci jednotlivých programů fondů EU, jak to na první pohled vypadá. Je to jednak velmi náročné na formální postup při podání žádosti, ale také na finanční prostředky nutné pro přípravu nutných podkladů k těmto žádostem. Tak např. projektová příprava a zpracování žádostí včetně všech potřebných povolení pro stavbu nové tělocvičny stálo město již více jak 1 mil. Kč. Po podání žádosti, byť formálně bezchybné, ale nemá stejný žadatel o dotaci jistotu, že ji opravdu obdrží. Pokud vše dobře dopadne a město získá peníze od EU na výstavbu této nové sportovní haly, pak na místě zbourané Sokolovny vyrostou opravdu krásná sportovní hala, která nebude mít v širokém okolí konkurenci. Navíc vedle sportovní haly na místě bývalého kluziště se plánuje rovněž vybudování víceúčelového hřiště s umělým povrchem. Termín zahájení realizace v případě kladného vyjádření Regionální rady Moravskoslezsko, která administruje fondy EU v našem kraji, je předpokládán v roce 2010 až 2011. Demolice staré Sokolovny bude zahájena na jaře 2010. Pokud se taká hlavní budova tzv. II. stupně Základní školy, kde fasáda nevydává opravdu vábně, má město připraveno vše potřebné, včetně stavebního povolení, aby mohla tuto akci okamžitě zahájit. V plánované částce cca 10 mil. Kč je zahrnuta oprava fasády, výměna oken, topení, osvětlení a vybudování dvou nových tříd z bývalé uhelné pro výuku dílen a vaření. O tuto částku se uchází město z výše uvedeného Programu Ministerstva financí na podporu regionálního školství. Také v letošním roce jsme opět podali žádost včetně všech potřebných příloh. Zde však budeme závislí na skutečnosti, zda vůbec státní rozpočet tento program v důsledku krize podpoří. Chtl bych zdůraznit, že město využívá všech možností k získání financí mimo běžný rozpočet, aby nutné investiční záměry mohlo realizovat. Zde se pak dotknou vaší narážky a snad srozumitelně odpovím na Vaši druhou otázku, z okruhu jedna paní povídala, nebo co se ve městě šušká týkající se tzv. účelových dotací. Ano je pravdou, že v posledních dvou letech jsme byli velmi úspěšní při získávání finančních prostředků vypsaných Ministerstvem kultury ve formě účelových dotací z Programu regenerace městských památkových zón na obnovu kulturních památek. Bylo tomu tak jednak díky dlouhodobé usilovné a cílevědomé práci příslušných pracovníků radnice, majících na starosti investiční činnost, ale hlavně díky skutečnosti, že střed našeho města tvoří zákonem vyhlášená městská památková zóna. Díky tomu se již opravili městské, ale i památky jiných vlastníků

v celkové výši 7,5 mil. Kč. V letošním roce se nám navíc podařilo získat příslib finančních prostředků z Ministerstva kultury na opravu havarijního stavu střechy budovy radnice. Již delší dobu, při každém větším větru nebo sněhu, padající břídlíkové šablony ohrožují okolí této veřejnosti hojně navštěvované budovy. Také bezprostřední blízkost základní školy se spoustou dětí, které se denně pohybují v okolí radnice a z toho plynoucí vysoké nebezpečí úrazu nedala jinou možnost, než zahájit okamžitou výměnu střešní krytiny. Na tuto akci v celkové výši 1,6 mil Kč jsme získali 50 % dotaci od zmíněného ministerstva. A nyní k vysvětlení pojmu účelová dotace. Slovo účelová znamená, že finanční prostředky jsou určeny pouze na účel, který je uveden v žádosti, a nedají se v žádném případě použít na nic jiného, na něž je poskytovatel poukázal žadateli! Zejména tuto účelovost a konečné použití poskytnutých finančních prostředků, je jednak poskytovatelem dotace a následně také finančním úřadem přísně kontrolováno. Pokud by došlo k použití finančních prostředků jiným způsobem nebo na jinou, byť pro někoho důležitější věc, muselo by město tyto prostředky vrátit a navíc by obdrželo pokutu až do výše 100 % poskytnuté částky. Evidované kulturní památky v našem městě, na které je možné čerpat výše zmíněné dotace, jsou jednak ve vlastnictví obce, dále budišovské farnosti a jeden městský dům je v soukromém vlastnictví. Zde poskytovatel, tedy Ministerstvo kultury, nerozlišuje, o jakého vlastníka se jedná, byť snad jen v míře spoluúčasti. Město má zpracován tzv. Program regenerace městské památkové zóny, podle kterého postupně jednotlivé nemovitě kulturní památky opravuje a rovněž žádá stát o podporu na tuto činnost. Podle mého názoru, ale určitě i názoru mnohých jiných občanů našeho města, je péče o dochované kulturní památky, coby odkazy našich předků a předchůdců, nejen zásluhou činností, ale přímo povinností. Myslím si, že doba, kdy tyto vzácné stavby mizely z povrchu země, je již nenávratně za námi.

Pokud se jedná o opravu domovního fondu města, tak zde musím bohužel konstatovat, že neexistují téměř žádné dotační programy na jeho regeneraci snad kromě programu Panel a Zelená úsporám. Město samozřejmě využívá všech možností, které má k dispozici. V této souvislosti snad mohu prozradit, že na opravu předmětných bytových domů na náměstí Republiky již proběhlo výběrové řízení na dodavatele, je podepsána smlouva o dílo a v současné době se zpracovává řešení financování této akce. V každém případě bude město tyto domy v krátké době opravovat. Kromě výše uvedených akcí bude v příštím roce dokončeno vybudování nových chodníků včetně bezpečnostních prvků na ulici Partyzánské a bude realizována největší investiční akce příštího roku, kterou je vybudování nového vodovodu včetně vodojemu s úpravou pitné vody a stavební rekonstrukci vodního zdroje „Na skalce“ ve Starých Oldřůvkách.

Doufám, že toto vysvětlení je vyčerpávající.

OBNOVA KULTURNÍCH PAMÁTEK V ROCE 2009

Rok 2009 byl v oblasti oprav a restaurování kulturních památek pro město velmi úspěšný. Z jednotlivých dotačních fondů Moravskoslezského kraje a Ministerstva kultury jsme získali na opravy přes 1 mil. korun. Díky tomu byly zrestaurovány sochy Panny Marie Vítězné v parčíku před kostelem a Jana Nepomuckého na kamenném mostě, dále kaplička ve Starých Oldřůvkách, opravena část střechy radnice a litinové kříže na místním hřbitově.

Uplýnulo pět let od vyhlášení Městské památkové zóny v našem městě. Ta byla vyhlášena vládou ČR v roce 2004. Na záklá-

dě tohoto rozhodnutí zpracoval Národní památkový ústav v Ostravě Program regenerace Městské památkové zóny (MPZ) v Budišově nad Budišovkou, který se stal základním podkladem pro možnost čerpání těchto dotací. Program regenerace obsahuje vymezení MPZ a cíle obnovy jednotlivých památek. Zpracovává se na pět let a výsledky tohoto programu jsou vyhodnocovány Ministerstvem kultury. Město dosáhlo úspěšnosti v plnění Programu 71 %, což je výborný výsledek. Toho město dosáhlo mimo jiné i výbornou spoluprací se zástupci jednotlivých úseků památkové péče - na úrovni obcí s rozšířenou působností, národního pa-

mátkového ústavu i Ministerstva kultury. Letos v říjnu byl zpracován Program regenerace MPZ pro roky 2010 - 2014.

Mnozí z vás si možná kladou otázku, proč se zvelebují především památky a historické prvky města, zatímco jsou i palčivější a důležitější problémy, které je potřeba řešit.

Město se snaží využít veškerých dotací z různých zdrojů v různých oblastech. Ale právě na památky je těchto dotací pro obec naší velikosti vyhlášeno nejvíce a vyplácení dotací nejrychlejší. Vzhledem k historickému vývoji našeho

města tyto možnosti máme, a byla by opravdu škoda je nevyužít. Sledujeme samozřejmě i ostatní dotační tituly, a snažíme se zpracovávat takové projekty, které mohou uspět. Jak ale bylo už popsáno v minulých číslech zpravodaje, je to cesta zdlouhavá a obtížná. Leckdy mezi vyhlášením dotačního titulu a samotnou realizací uplyne rok dva. Další věcí jsou podmínky těchto dotací, které město naší velikosti v určitých případech nemůže splnit. Budeme se i dále snažit získat maximální množství dotací a udržet pozitivní trend nejen ve zlepšování vzhledu a kulturního rázu našeho města. Gabriela Roháčová, DiS.

Kaple v Zálužném byla postavena k uctění památky obětí hornické činnosti v břidlicových dolech

ZACHRÁNÍME JEDINOU UNIKÁTNÍ STAVBU V MORAVSKOSLEZSKÉM KRAJI?

Osada Zálužné je místní částí města Vítkova. Leží v hlubokém údolí meandrující řeky Moravice, v centru přírodního parku Moravice. Dnes je střediskem rekreační oblasti. V samotné obci i jejím okolí nacházíme typický krajinný prvek - fenomén, neodmyslitelně spojený a výrazným způsobem charakterizující zdejší kulturní krajinu. Jsou to haldy zaniklých břidlicových dolů. Osada Zálužné - německy Moradorf, vznikla v roce 1785 na panství Melč, rozparcelováním dvou panských dvorů. Jmenovaly se Dvůr Zálužné (Saluschenhof) a Moravický dvůr (Morahof). Odtud byl také vzat základ české i německé podo-

by jejího jména. Osada vznikla na katastru obce Nové Těchanovice a zpočátku byla osadou drobných zemědělců a dřevařů. Zdejší bohatá ložiska břidlice začala být využívána až v první polovině 19. století. Nejprve v malém rozsahu, jednotlivými majiteli pozemků. Tam, kde její ložiska vycházela na povrch, byla i bez větší technické záležitosti, relativně snadno těžitelná. Rozvoj těžby břidlice ve velkém rozsahu zde začal zhruba od poloviny 19. století, a byl spojen s osobou Josefa Nitmanna, majitele zdejší usedlosti č. 20. Ten je uváděn jako zakladatel a provozovatel nejen největšího zdejšího důlního díla - mohutného třípatrového důlního komplexu přímo v centru obce (Nitmannerův důl), ale také některých menších dolů, jako například o několik let později otevřené šachty Carl, nacházející se asi 700 m severně od prvního dolu. Byl v nedalekém sousedství jeho usedlosti, v blízkosti Mokřinek, při hranici katastru obce Melč. Vedle této, velmi úspěšně se rozvíjející průmyslové těžby břidlice, která také významným způsobem změnila strukturu zaměstnanosti místních obyvatel, když se mnozí ze zemědělců a dřevařů postupně stali horníky, pokračovaly přirozeně i snahy majitelů jednotlivých nemovitostí o drobnou nebo i rozsáhlejší těžbu této, tehdy velmi vyhledávané suroviny. Zdejší usedlost č. 8, která byla jednou z budov původního Moravického dvora, koupil v roce 1884 Franz Gebauer. I on se záhy začal zabývat myšlenkou využití bohatého břidlicového ložiska, nacházejícího se pod jeho, nově nabytými pozemky, ležícími mezi oběma původně Nitmannovými doly. Ty však mezitím již změnily majitele. Velký třípatrový důl v centru obce Nitmann prodal Jakobu Lindnerovi a majitelem šachty Carl se v roce 1884 stal podnikatel Weissshuhn. Franz Gebauer se pro své nové podnikání spojil

s majitelem zdejšího, novotěchanovického mlýna Mahrem a společnými prostředky i silami ještě v roce 1884, zahájili na pozemku 841, nad Gebauerovým statkem, ražbu nové štolý. Do první poloviny roku 1885 vyrobili vodorovnou štolu o délce několika desítek metrů a první těžební komoru, v níž začali dobývat břidlici.

Rok 1885, mimochodem rok stého výročí existence osady Zálužné, byl pro zdejší břidlicové doly rokem osudným a tragickým. Tehdy, z neznámých příčin, došlo k mohutnému průvalu spodních vod do všech tří uvedených dolů, které byly situovány ve svazích Moravického kopce - Morabergu. Nejmenší škody tato událost způsobila ve velkém dole Lindnerově, v centru obce. Vzhledem k tomu, že je situován v poměrně příkřím svahu nad řekou Moravicí, má při hloubce cca 70 m tří, vzájemně propojená patra, z nichž to třetí, nejnížší, je těsně nad úrovní řeky. Tento důl se s nenadálým přívalem vody vypořádával poměrně velmi dobře. Voda protékala důlním dílem a z jeho nejnižšího patra odtékala do Moravice. Poškozena byla jen část zařízení dolu. Malý vodní tok v dole zůstal a jeho prostorami protéká dosud. Horší byla situace ve Weissshuhnově dole Carl, který byl ze západního svahu Morabergu přístupný pouze asi 40 m hlubokou svislou šachtou. Důlní prostory byly vodou zcela zaplaveny. Odčerpávání vody a snižování její hladiny bylo i při vysoké rentabilitě dolu, příliš nákladné. Proto se Weissshuhn rozhodl řešit situaci vyražením asi 400 m dlouhé odvodňovací štolý, vedoucí od šachty západním směrem a končící v lese nad náhonem Melčského mlýna. Tím byly důlní vody odvedeny do Moravice a důl byl opět navrácen do provozu. Společně s vedlejší šachtou Friderike, ležící již v Mokřínkách, se v něm pak břidlice těžila až do 30. let 20. století. Nejtragičtější a nejkatastrofálnější následky měl průval spodních vod do nově budovaného Gebauerova a Mahrova dolu. K náhlému zaplavení těžební komory i vstupní štolý došlo v době, kdy byli v dole spolu s horníky přítomni i oba společníci, Gebauer a Mahr. K dovršení tragédie přispěla zejména skutečnost, že do vstupní štolý byl přístup pouze svislou, několik metrů hlubokou šachtou. Těžce zraněnému Franzu Gebauerovi se ještě s velkými obtížemi podařilo dostat se k ústí svislé šachty, odkud jej další horníci vytáhli na povrch. Mlynář Mahr už takové štěstí neměl. Poté, co voda zalila spodní část těžební komory a vstupní štolu, zůstal v komoře uvězněn a po marných pokusech dostat se ven, se zde utopil. Stal se tak jedinou známou přímo obětí tohoto důlního neštěstí. Franz Gebauer, i přesto, že nešťastnou událost přežil, se dlouho z utrpených zranění zotavoval. Prožitá trauma v něm zanechalo trvalé následky. Vedle nevyčísitelných zdravotních obtíží šlo zejména o neustálé se vracející výčitky a pocit viny. Po několika letech, v roce 1893 převedl svůj majetek, statek i s vodou již trvale zaplaveným dolem, na svého syna Julia Gebauera a jeho ženu Annu a zanedlouho poté zemřel. Manželé Julius a Anna Gebauerovi se pak rozhodli uctít památku této události založením kaple. Dne 6. srpna roku 1897 na teré-

nu bývalého dolu, u nově vybudované silnice, v těsné blízkosti ústí šachty, které se již několik let říkalo „Wasserloch“ - Vodní díra, nechali z původního pozemku vyčlenit novou stavební parcelu č. 87, jako místo pro stavbu kaple. Brzy poté začali s její stavbou. Kaple, která byla jejich soukromým majetkem a která měla navždy připomínat nejen uvedenou tragickou událost, měla být také památkou všech obětí zdejších břidlicových dolů. Soukromou, i když všem běžně přístupnou, kaple zůstala až do konce druhé světové války. Byla vždy příslušenstvím statku č.p. 8 a i při jeho prodeji přecházela na nové majitele, kteří se o ni vždy vzorně starali. Po roce 1945, po vysídlení jejích posledních majitelů, se stala majetkem státu a posléze pozemek č. 87 a s ním i kaple, přešly do vlastnictví obce, nyní města Vítkova. Manželé Gebauerovi se pokusili odčerpávat vodu ze zatopeného dolu, ale ta jej opět velmi rychle zatopila. To je přivedlo na myšlenku zřídit zde studnu, která pak byla až do konce 20. století využívána záluženskými občany a okolní domy z ní měly zřízeny už v meziválečném období vodovodní přípojky. Protože se jednalo o velmi vydatný vodní zdroj, přivedlo to manžele Gebauerovy, po dohodě s představiteli obce, na další ušlechtilou myšlenku, zřídit vedle kaple, na pozemku dolu, také hasičskou zbrojnicí. Pro ni nechali z pozemku dolu vyčlenit novou parcelu č. 103. A tak po sboru dobrovolných hasičů v Nových Těchanovicích vznikl v prvních letech 20. století také dobrovolný hasičský sbor v Zálužném. V současné době, kdy je pozemek lomu majetkem města, není pozemek, ani studna udržována a využívána. Město odprodalo bývalou hasičskou zbrojnicí soukromníkovi a povolilo zbourat její charakteristickou věž, sloužící dříve k sušení hadic. Tím byl významně porušen její vzhled i celkový ráz místa, tvořený právě komplexem dvou, původně břidlicí pokrytých drobných budov - kaple a zbrojnice a mohutnou, vedle kaple rostoucí lípou. Také samotná kaple nebyla od 2. světové války až do počátku 90. let udržována. Pouze o její vnitřní vybavení se staraly místní obyvatelky, které se neobávaly projevit své náboženské cítění ani v dobách nejintenzivnější socialistické výstavby. Teprve na počátku 90. let se z iniciativy několika místních občanů a majitelů rekreačních objektů, bez přispění města, jako jejího majitele, podařilo svépomocí opravit vnější fasádu kaple a nově pokrýt jižní polovinu její střechy břidlicí. Tehdy byl také nad vchod kaple umístěn nový břidlicový kříž, připomínající zdejší horníky a letopočet 1843. Tento letopočet však není rokem stavby kaple, ale vztahuje se k počátkům zdejší těžby břidlice. Břidlicová krytina severní strany střechy byla později, na základě soukromé iniciativy, v letech 2002 a 2004 opravována, ale v té době již byly krovky a bednění střechy v tak špatném stavu, že krytinu neudržely a do kaple začalo masivně zatékat. Proto ji místní občané alespoň provizorně pokryli plachtou a začali, jako občanská iniciativa, jednat s jejím majitelem, městem Vítkovem, o její opravě. V roce 2009 se po komplikovaných jedná-

ních s majitelem objektu, za výrazné pomoci opavských pracovníků Národního památkového ústavu, podařilo dohodnout provedení rekonstrukce krovů a bednění střechy a stropu kaple a její provizorní pokrytí lepenkou. Věžička kaple, s břidlicí pokrytou lucernou, zůstala zachována. Současně bylo ze strany občanské iniciativy - občanského sdružení Vlastenecký putník v Budišově, zahájeno jednání s pracovníky Národního památkového ústavu o zaplacení kaple do Ústředního seznamu kulturních památek.

Představitelé občanského sdružení Vlastenecký putník jsou přesvědčeni, že si to takto, svým způsobem velmi výjimečnou stavbou, bezesporu zaslouží. Existují pro to, podle našeho názoru, nejméně dva významné důvody. Jednak je to tradiční břidlicová krytina objektu a výborná řemeslná tesařská a zejména pokrývačská práce na lucerně kapličky. Ta je již, po zboření kaple sv. Jana v Melči ve druhé polovině 20. století, ve zdejší oblasti těžby břidlice, na stavbě podobného typu, ojedinělá. Druhým a možná ještě závažnějším důvodem je právě příčina a okolnosti jejího postavení a věnování památce horníků zdejších břidlicových dolů. **Zejména pak myšlenka, postavit ji na paměť a jako trvalou připomínku těch, kteří ve zdejších dolech pracovali a při těžbě břidlice zahynuli.** To je podle našeho názoru naprosto výjimečný a ojedinělý příklad spontánně vzniklého památníku zdejší, v 19. a první polovině 20. století velmi významné hornické činnosti, který nemá v širokém okolí obdoby. Z podobných důvodů snad vznikly jen, dnes již zničené hornické kostelíky sv. Marty a sv. Anny, na svazích Příčného vrchu u Zlatých hor. Jestliže tedy apelujeme na veřejnost i příslušné samosprávy, činíme tak proto, že mi bychom neměli být lhostejní k osudům těch, kteří obětovali své životy při tvorbě bohatství našeho kraje, z něhož čerpáme i my, byť nás od těch dob dělí více než sto let. Naši předchůdci považovali za vhodné uctít jejich památku touto drobnou stavbou. Je pouze otázkou našich svědomí, zda ji obnovíme, nebo necháme zchátrat. Neboť v tom druhém případě bychom nemohli vůbec hovořit o existenci našeho vlastního svědomí. Maximálně o jeho zchátralé podobě.

Mgr. Petr Zahnaš

*místopředseda občanského sdružení
Vlastenecký putník Budišov nad
Budišovkou, listopad 2009*

PLESOVÁ SEZÓNA V BUDIŠOVĚ NAD BUDIŠOVKOU

LEDEN

15. ledna - PLES TJ SPARTAK
22. ledna - II. PLES PRO JAKUBA
29. ledna - PLES KDU - ČSL

ÚNOR

12. února - PLES MYSLIVCI
27. února - MAŠKARNÍ BÁL PRO DĚTI

BŘEZEN

12. března - PLES ODS
20. března - BÁL BABÍČEK A DĚ-
DEČKŮ

První setkání majitelů a příznivců plemene německé

V sobotu 5.9.2009 se do budišovského kempu sjelo na 40 příznivců tohoto psího plemene. Přijeli k nám z Kladna, Prahy, Brna, Lelekovic, Litovle, Frenštátu pod Radhoštěm, Ostravy, Opavy a Frýdku-Místku.

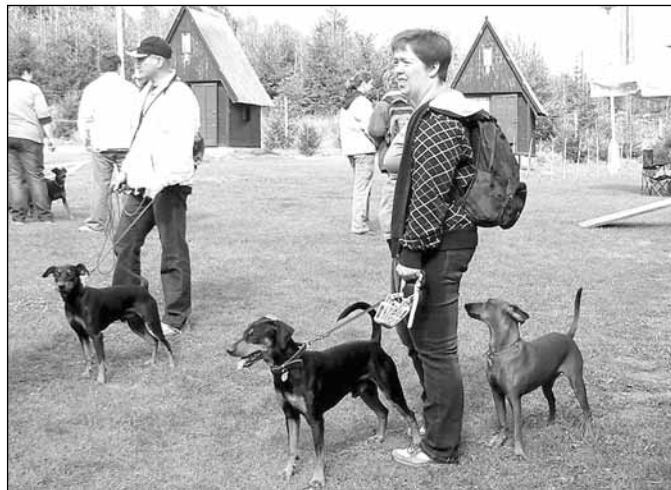
Tento „pinčí den“ organizovali manželé Foltýnovi z Budišova, kteří jsou sami chovatelé tohoto plemene s mezinárodní registrovanou chovnou stanicí King Black.

Paní Foltýnová na svých webových stránkách píše: cílem tohoto, doufáme, že ne posledního setkání, bylo předání si zkušeností týkající se chovu, uchovnění a samotného postupu při účasti na výstavách, ať již domácích, nebo zahraničních.

Po vydatné snídani a vycházce po okolí kempu začal ten správný chovatelský mumraj. Mnozí nezkušení majitelé pejsků se mohli

seznámit s nácvikem základních prvků poslušnosti a ihned si je vyzkoušet. Pak přišlo na řadu samotné dění ve výstavním kruhu - jak sladit pohyb majitele se psem, jak naučit pejska, aby si nechal posuzovatelem prohlédnout zuby, jak naučit psího kamaráda správný výstavní postoj a jak správně manipulovat s výstavním vodítkem. Je toho ještě mnohem více, co musí pejskař se

svým psem zvládnout, aby dojem u posuzovatele zanechal co nejlepší. Toto vše si mohli přítomní vyzkoušet v improvizovaném výstavním kruhu. Mnozí nováčci tak zjistili, že umět správně vystavovat psa je opravdu věcí pečlivého nácviku a hlavně velké dávky trpělivosti. Agility - psí parkur další nabídka dne. A tak se běhalo, překonávaly se překážky (tu pes a mnohdy i pán).

ký pinč a trpasličí pinč v Budišově nad Budišovkou

Tečkou za rušným pinčím dnem bylo posezení u ohně a grilování. A je samozřejmostí, že když se sejde parta lidí, které spojuje jeden zájem, tak se diskutuje a diskutuje a diskutuje dlouho do noci. Manželé Foltýnovi touto cestou děkují provozovatelům kempu za velmi milé zázemí a sponzorské firmě Dibaq, která věnovala

každému zúčastněnému balíčky se psím krmením.

A jak se toto setkání líbilo hostům? Jeden názor z návštěvní knihy www.kingblack.cz:

„Děkujeme za nádherně připravený Den pinče, bylo to báječné setkání! Organizátore BRAVO!“

Tak příští rok opět na shledanou.

A poznámka nakonec:

Můj nevšední zážitek

V sobotu 5. září jsem byla s babičkou, dědou a psem Chadem na setkání majitelů německých pinčů. Konalo se v autokempu Budišov n. Budišovkou. Sjelo se tam více než 20 psů této rasy a já jich tolik pohromadě viděla poprvé. Po seznámení psů a jejich majitelů jsme šli na vycházku k nedaleké vodní nádrži. Tam se pejsci volně proběhli a někteří, včetně našeho Chada, se i vykoupli. V kempu jsem potom viděla, jak se mají psi připravovat na výstavu, co všechno musí umět, taky už vím, co je to agility. Zbytek času jsem pak s ostatními dětmi strávila na trampolíně, kde jsme se pěkně vyřádili. Počasí nám celkem přálo a na závěr se i grilovalo. Byla to pěkně strávená sobota.

Jarmila Marková, 8 let Ostrava

Příběh malého školáka

Den první, s datem 1. září 2009

Ten večer, když jsem se chystal do postýlky, vládla u nás doma taková podivná atmosféra. Mamka pečlivě chystala oblečení, neustále kombinovala co se k čemu hodí a nehodí. Několikrát jí zjihly oči a já zaslechl jak si jen tak pro sebe říká: „Božíčku, chlapče, jak jsi nám to rychle vyrostl. Vždyť včera jsi byl ještě takové malé miminko a dnes...?“

Ale mami, vždyť já jsem stále stejný. Propána, já už vím, proč ty máminy slzičky. Vždyť se ještě jednou vyspím - a zítra ráno jdeme do školy. Nová aktovka přece již několik dní leží připravená u mé skříňky. Od zítřka ze mne bude školák! Nastupuji totiž do 1. třídy.

1. To ráno vám vonělo tak trochu jinak. Na stole v kuchyni už byla připravená snídaně.

Mamka pobíhala čile po bytě a ještě kontrolovala, abychom na něco nezapomněli. Byla celá načančaná a moc jí to slušelo.

Snídaní jsem slupnul v mžiku. Tak, obleknout, aktovku na záda a můžeme jít. Cože, že je ještě brzo? AAAAAA to je otrava, co když přijdeme pozdě, co když na mne nezbude místo v lavici?

2. Ahoj byte. Už můžeme vyrazit. Mám všechno připravené, maminka a já jsme plni očekávání, co nám příští dny přinesou.

3. Celá škola se sešla před budišovskou radnicí. Víte kolik nových kamarádů mám? Promlouvala k nám taková hezká paní a až od maminky jsem se dověděl, že je to moje nadřízená, tedy přímo zástupkyně ředitele místní školy.

4. Mám svoje místo ve třídě a svou lavici. Dělim se o ní sice s dalším prvňákem, ale my se určitě domluvíme. Ve třídě je nás celkem asi 20. Paní učitelka je také moc hezká a vypadá, že bude i hodná. Představila se nám, jmenuje se Irenka Karásková a my jí budeme oslovovat paní učitelko. Na lavicích jsme měli připraveno mnoho učiva, doufám, že jej do konce června zvládnou. Aktovka byla pořádně těžká.

5. Do naší nové třídy přišla zvláštní návštěva. Představily se nám jako zástupkyně čarodějnické školy z daleké Mahonie, které hledají pro svou školu nadané žáky. S sebou přinesly věčelíkové dvě kouzelné pastelky, na které jsme pak složili školní přísahu. Děvčata na červenou a my kluci na modrou.

6. Tak to jsem já. Žák první třídy budišovské základní školy - **MATĚJ MÉRKA**.

Přísaha žáka 1. třídy

Já, žák 1. třídy ve městě Budišov nad Budišovkou slavnostně přísahám na kouzelnou pastelku, že budu žákem pilným, že budu cítit přátelství svých nových spolužáků a budu chránit ty slabé z nás.

Ve vážnosti budu mít svou paní učitelku.

Psaní, čtení a počítání budu věnovat tolik péle a snahy, abych svými výsledky potěšil své rodiče, paní učitelku a především sám sebe.

Kouzelná pastelko toto nyní tobě přísahám.

Klub rodičů a přátel školy pokračuje...

Vážení spoluobčané, již podruhé vám Klub rodičů a přátel školy přináší informace o své činnosti. Nejprve nám dovoluňte ohlédnout se za uplynulým školním rokem, v němž členové Klubu spolu s dětmi a jejich učiteli představili svou první akci. Jistě se Vám vybaví Velikonoční jarmark, na němž nejen žáci školy, ale i děti z Dětského domova v Budišově a členové Svazu invalidů potěšili všechny

s námi přišli strávit odpoledne, jsme připravili bramborové placky, grilované párky a další občerstvení, které si mohli zakoupit v našem stánku. I když nám počasí moc nepřálo, akce se nakonec opravdu vydařila.

Také v následujícím školním roce Klub plánuje pro školáky spoustu akcí a ani dospělí tentokrát nepřijdou zkrátka. Během října se děti mohou těšit na Drakiádu s pečením brambor a v listo-

návštěvníky krásnými výrobky s velikonoční tematikou. Příjemné odpoledne jsme ukončili diskotékou pro děti. Možná jste také zaznamenali letošní netradiční ukončení školního roku. Cílem této akce byla snaha zpříjemnit školákům tento slavnostní den a zahájit tak odpočinkové dva měsíce prázdnin.

padu dospělí na taneční Podzimní zábavu. Činnost opět zahájí naše výtvarně-řemeslná dílna pro mladší i starší žáky. V prosinci si mohou děti zatančovat na diskotéce, a pokud budou dobré sněhové podmínky, proběhne v lednu netradiční sáňkování. Jaro přivítáme Velikonočním jarmarkem, po-

nin. S dětmi jsme se setkali na hřišti, kde pro ně bylo připraveno zábavné odpoledne se soutěžími, v nichž si mohly ověřit nejen své vědomosti, ale také svoji fyzickou zdatnost. Po zvládnutí všech disciplín byly děti odměněny sladkostmi a projíždkou na koních. Pro ostatní návštěvníky, kteří

zve Vás na výlet do přírody a v květnu se můžeme pobavit na taneční Májové zábavě. Tímto Vás na všechny akce srdečně doufáme, že se vám budou líbit.

Jak jste se již mohli přesvědčit, Klub tedy nejen hospodaří s příspěvky rodičů, které jsou využívány ve prospěch

žáků základní školy, ale také se pořádáním nejrůznějších akcí snaží pro ně získat další finanční prostředky. Počátkem nového školního roku členové Klubu podali Ministerstvu vnitra ČR návrh na registraci Klubu rodičů a přátel školy při Základní škole v Budišově nad Budišovkou jako ob-

Vážení rodiče a přátelé školy, rádi bychom vás touto cestou oslovili. Pokud se chcete podílet o své nápady a jste ochotni věnovat část svého volného času, přijďte mezi nás a staňte se členy Klubu. Domníváme se, že je výhodné spojit se s lidmi, kteří sledují stejný cíl, protože obecně má hlas skupinky

čanského sdružení, které tak má šanci získat další prostředky na podporu své činnosti. Konkrétnější informace o práci Klubu a podrobný přehled hospodaření s příspěvky a finančních výtežků můžete najít na internetových stránkách naší školy.

V tomto roce se nám také ve spolu-

občanů zpravidla větší váhu než hlas jednotlivce. Máme tak možnost společně něco pro naše děti udělat a myslíme si, že je dobré tuto možnost využít. Můžeme se všichni pokusit pro naše děti „vybojovat“ ještě lepší podmínky ke studiu, udělat prostředí ve škole příjemnější.

práci s vedením školy, městským úřadem a především díky vstřícnému přístupu kolektivu školní jídelny podařilo prosadit významnou změnu. Nejenže se modernizovalo vybavení kuchyně, ale také bylo zavedeno druhé jídlo na každodenní jídelníček, což jistě uvítá každý strávník školní kuchyně. Jídelní lístek nyní můžete najít nejen v papírové podobě ve školní jídelně, ale také na internetových stránkách školy.

Na závěr bychom rádi jménem celého Klubu poděkovali všem rodičům, sponzorům a vůbec všem, kteří nám pomáhali na všech pořádaných akcích. Velký dík patří také celému učitelskému sboru, kolektivu školní kuchyně, městskému úřadu a v neposlední řadě i pracovním Městského informačního kulturního střediska. Velice si vážíme vaší pomoci a opravdu srdečně děkujeme.

SKROMNOST A FILANTROPIE OBČANKY BALARÍNOVÉ

Je potěšitelné se dovědět, že jsou mezi námi lidé, kteří vlastními finančními prostředky pomáhají udržovat kulturní dědictví našich předchůdců. Díky právě skončené výstavě o našem městě, jsme se setkali s řadou našich spoluobčanů, kteří nám vyprávěli mnoho zajímavých informací o poválečném Budišovu, několik jich nabídlo fotografie ze svých sbírek. Tato skutečnost nám potvrdila, že je mezi námi dost spoluobčanů, kteří se o minulost místa, i tu nehlubší, velmi zajímají. O to více je potěšitelné, že nejen vedení radnice se stará o kulturní dědictví našich předků, ale jak je výše napsáno i někteří z nás.

Jedním z návštěvníků byla i paní Ema Balarínová, která si v prvopočátku přišla prohlédnout fotografie, pak nám přinesla několik historických předválečných snímků budišovských školních dětí a samozřejmě jsme si o jejich začátcích v našem městě vyprávěli. A tak jsem se jen tak mimochodem dověděla, že paní Ema nechala opravit na své náklady kamenný kříž z roku 1936,

kteří stojí u jejich domu (byl postaven jako připomínka náhlého úmrtí dřívějšího majitele domu - VIZ FOTO), jeden z původních hrobů na západní straně místního hřbitova a nemalou finanční částkou přispěla farnímu úřadu našeho města na opravu schodiště a opěrných zdí před chrámem Nanebevzetí Panny Marie. Paní Balarínová původně nechtěla, abych o tom psala, že je tak zvyklá ze svého původního domova, kde bylo běžné, že se lidé skládali na opravu drobných staveb a na úpravu veřejných prostranství.

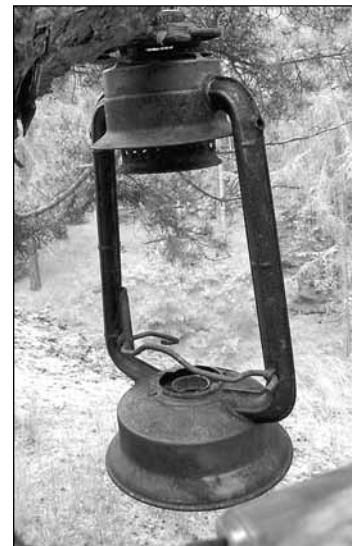
Myslím si, že tyto počiny je nutné zveřejňovat, neboť forma mecenášství z naší společnosti mizí. Je proto nutné si podobných skutků cenit a hlavně velmi vážít, neboť v případě paní Balarínové jde o finanční prostředky od občana, který je již delší dobu na zaslouženém odpočinku.

Helena Malušová

Dopis, který potěšil

Dne 1. 11. 2009 obdržel městský úřad dopis tohoto znění:

Dobrý den,
převélcce Vám touto cestou, s úctou a zdvořile děkuji za Vaši užasnou vstřícnost, laskavost a pomoc ve věci z Vaší strany odeslaných propagačních periodik s tematikou Oderských vrchů. Především a zejména brožúrka „Břidlicová stezka je nesmírně nápomocná a velice povedená!!! Mimochodem, osobně jsem několikrát navštívil oblast Jakartovicko, nejen mne doslova uchvátily břidlicové haldy, zatopené lomy, štolý., proto jsme následně navštívili lokalitu Černý důl“ a tím vlastně „akce na břidlici“ zakončili. Ze strany mnohých jsem po spoustu let slyšával o krásné (břidlicové) stezce kolem řeky Budišovky, dosud se ale nepodařilo akci zorganizovat. Můžu-li mluvit za sebe, těším se na krásu přírody, borovic a břidlice, ať už kolem Budišova, Svatoňovic či Vítkova a vzhledem k tomu, že jsem býval členem „České speleologické společnosti“, jistě podniknu, spolu s ostatními, dobrodružné výpravy do podzemních (opuštěných) důlních prostorů. Každá krajina má své osobní kouzlo, ať už je to kdekoli. Krajina Oderských vrchů a hlavně na Budišovsku a Vítkovsku nás vždycky nějak zasáhla nejvíce. Snad proto, že klid a pohoda byla všude kolem nás, snad proto, že jsme nepotkávali zástupy turistů, snad proto, že romantika Oderských vrchů je dosud nedoceňována. Ještě jednou Vám mockrát děkuji za Vaši pomoc.

S úctou a s pozdravem
Petr Polášek, Kuřim

Budišovský Mikuláš, andělci a tlupa čertisek hostovala a rozdávala sladkosti v neděli 6. prosince dětem v Moravském Berouně.

Autokemp Budišov nad Budišovkou - ráj pro děti i sportovce

Tak zněl nadpis rubriky v deníku Blesk 3. srpna 2009. Jde o anketu pořádanou tímto časopisem. Takzvaní prázdninovní inspektoři se rozjeli po celé České republice a na „vlastní oči“ hodnotili daná kritéria poskytovaných služeb v kempu. Byla kontrolována vybavenost kuchyněk, důležitá čistota sociálního zařízení

zení včetně jejich počtu a další nabízené služby turistům. Z pěti možných hvězdiček, kterým jsou hodnoceny nejlepší kempy, získal budišovský 4 a hygiena v areálu obdržela jedničku. Sledovat výsledky inspekce a porovnávat je můžete na adrese www.blesk.cz/in-spektor.

Komunitní centrum při Gymnáziu Vítkov

Jelikož jsme školou komunitní, jsme zde i pro vás, veřejnost. Komunitní škola totiž uskutečňuje vzdělávání za pomoci zapojení místní komunity do tohoto procesu a výsledkem je obohacení dětí, dospělých a v konečné fázi celé komunity. Našimi partnerskými školami jsou Střední škola Odry, Střední škola umělecká a průmyslová Opava, Obchodní akademie Orlová, Obch. Akademie a Střední zemědělská škola Bruntál, Střední škola průmyslová Krnov, Gymnázium Rýmařov a Gymnázium a SOŠ Nový Jičín. Nejsme jen školou, ale zároveň společenským, vzdělávacím a sportovním centrem. Připravili jsme a dále připravujeme pestrou škálu mimoškolních aktivit. Dále navazujeme na úspěšnou činnost v oblasti vzdělávacích kurzů. Soustředíme se především na kurzy jazykové a kurzy počítačové gramotnosti, ale i na výtvarnou výchovu či kurzy matematiky. Ve školním roce 2008/2009 proběhly kurzy Angličtiny pro mírně pokročilé, Francouzský klub, matematika, Výtvarná výchova a několik kurzů počítačové gramotnosti. Školili jsme i pracovníky místních institucí. Naše kurzy mohou využít i firmy pro své zaměstnance. I pro tento školní rok připravujeme jazykové kurzy a to především angličtinu, italštinu, němčinu a francouzštinu, opět připravujeme Výtvarnou výchovu, Digitální fotografie a její úpravy

a řadu kurzů počítačové gramotnosti (MS Word, MS Excel.). Jsme schopni vám připravit kurzy dle Vašich potřeb. Tyto kurzy budou probíhat v naší moderní učebně komunitního centra. Ve spolupráci s partnerskými školami připravujeme e-learningové kurzy, které můžete vykonávat z pohodlí domova a o jejich přípravě vás budeme dále informovat. Pro zájemce o umění připravujeme vernisáže, které probíhají v prostorách školy. Dále v rámci naší školy organizujeme besedy, soutěže, přednáškovou a konzultační činnost. Můžete využít i naši knihovnu, která je zde i pro veřejnost a obsahuje bohatou nabídku titulů knih a časopisů. Naš sportovní areál a vybavení dává široké možnosti sportovního vyžití. Můžete si pronajmout tenisový kurt, tělocvičnu, posilovnu či horolezeckou stěnu. Probíhá u nás mnoho sportovních akcí pro město Vítkov a okolí. Především bych zmínil již tradiční vánoční turnaj ve futsalu. Myslíme, že naše nabídka pro vás je pestrá a doufáme, že využijete našich služeb a aktivit, které jsou zde připraveny právě pro Vás.

Na shledání s vámi se těší koordinátor komunitního centra při Gymnáziu ve Vítkově Kamil Řehulka.
tel.: 728 360 097, 556 300 455
www.gvitkov.cz
k.rehulka@gvitkov.cz

AGILITY A ROK 2009

V roce 2009 jsem se s fenkami Citchi Darley Arabian (Kofolkou) a Bizzy z Temného hvozdu (Izzinkou) zúčastnila mnoha závodů, některé byly vrcholové, jiné jen oblastní. Ve všech směrech jsme zaznamenali několik úspěchů. Izzinka v tomto roce zahájila svou agilní kariéru a i přes svůj věk (2 roky) zaznamenala velmi hezké úspěchy. Každým rokem jsme se zúčastňovali juniorských závodů, letos tomu tak bylo naposledy (již jsem dovršila hranici 18ti let). Tyto závody mi budou chybět, nešlo jen o boje o medaile, ale i o neuvěřitelnou atmosféru, kterou dokáží vytvořit jen juniorskí závodníci. Nyní se už začneme více soustředit na boje mezi „dospělými“.

Nyní už jen výsledky, kterých si za letošní rok velmi cenním:

Kofolka

- splněny podmínky pro udělení titulu **Agility A3CHAMPION**
- 25.-26.4. Heroltice u Tišnova - kvalifikační závod juniorů (nominace z **1.místa** na Mezinárodní Mistrovství Juniorů)
- 30.-31.5. Brno, 20.-21.6. Opava - kvalifikační závod na Mistrovství světa, Evropský pohár (nominace na Evropský pohár = nestartovala z důvodu zranění)
- 13.-14.6. Česká Skalice - Mistrovství republiky plemene border collie (**Mistr republiky v kategorii družstev**)
- 26.-27.9. Opatovice nad Labem - Mistrovství republiky mládeže (**Mistr republiky mládeže v kategorii družstev i jednotlivců**)

Izzy

- 25.-26.4. Heroltice u Tišnova - kvalifikační závod juniorů (nominace ze **4.místa** na Mezinárodní Mistrovství Juniorů)
- 30.-31.5. Brno, 20.-21.6. Opava - kvalifikační závod na Mistrovství světa, Evropský pohár (nominace na Evropský pohár)
- 13.-14.6. Česká Skalice - Mistrovství republiky plemene border collie (**2.místo v kategorii jednotlivců, vítěz speciálního finále**)
- 16.-19.7. Gula (Maďarsko) - Mezinárodní Mistrovství Juniorů (**4. místo v kat. družstev**)
- 24.-26.7. Papendal (Nizozemsko) - Evropský pohár (**13.místo** v agility družstev po individuálním vyhodnocení z cca 360 velmi kvalitních psů v kategorii)
- 26.-27.9. Opatovice nad Labem - Mistrovství republiky mládeže (**Mistr republiky mládeže v kategorii družstev a 2.místo v kategorii jednotlivců**)

Napsala: Lucie Konečná

Ergebenes am 13. September 1927

Wohlfahrt aus naß

Schulnachrichten.

Nr. 3 Cl.-B. 10

Hoog, Marie, geboren am 27. Januar 1861, in Wiesbaden, hiesiger Erbsitzer.

Schülerin des 1. Cl. der III. Hülfschule an der hiesigen öffentlichen Höheren Lehranstalt in der Schulzeit 1901/1902

Zeit	Hauptaufgaben										Zusatz für zusätzliche Aufgaben	Hauptaufschrift für Eltern des hiesigen Schülers	
	Lesen	Rechnen	Orthographie	Grammatik	Geographie	Geschichte	Religion	Schreiben	Zeichnen	Handwerk			
1901/02	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g
1902/03	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g
1903/04	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g
1904/05	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g	g

Mitteilung vom Schulleiter an die Eltern. Hülfschule.

Woch.	0 1 2 3 4	Fortschritt in den wichtigsten Schulgegenständen	Reizend durch die öffentlichen Leistungen
1	g	g	g
2	g	g	g
3	g	g	g
4	g	g	g

Notes für Eltern:
Sehr befriedigend
 Befriedigend

Hilfschulleiter: W. J. J. J.

A black and white photograph of a large group of children and adults posing in front of a building. The group is arranged in several rows, with some children sitting on the ground in front. The building has a central arched doorway and two large windows on either side. The children are dressed in early 20th-century clothing, and the adults are seated in the middle rows. The overall scene suggests a formal group portrait, possibly for a school or a community organization.

1. Rodiče nebo zákonní zástupci jsou povinni děti posílat do školy.
2. Povinná školní docházka trvá od 6.-14. let.
3. Děti mezi 5. a 6. rokem je možné vzít do školy, pokud jsou tělesně a duševně zralé a nepřekročí se stanovený počet žáků ve třídě.
4. Ukončení školy je možné až po dosažení předepsaných vědomostí.
5. Pokud koncem školního roku žák ještě nedosáhl 14 roků, může školní docházku ukončit jen se svolením okresní vrchnosti a pokud ovládá všechny předepsané vědomosti.
6. Do školy lze vstoupit jen na začátku školního roku.
7. Rodiče nebo pěstouni jsou zodpovědní za pravidelnou školní docházku a mohou být za neplnění potrestáni.
8. Rodiče nebo zák. zástupci jsou

LETOS OPĚT „O STAROSTŮV DORT“

PODÍVEJTE SE NA www.AVZO-Budisov.cz

Dne 3. října 2009 se po roce opět konala v pořadí již třetí střelecká soutěž, pořádaná AVZO Budišov n. B. Soutěžilo se ve střelbě na šest různých terčů z pistole, revolveru, pušky a karabiny. Toto tradiční setkání střelců nese ná-

zev O starostův dort. V letošním roce se sjelo na střelnici do budišova 30 závodníků (budišovský klub zastupovalo 11 soutěžících a 19 hostů z několika moravských měst) a celá soutěž byla rozdělena na dvě kategorie.

Vítězem první kategorie (pistole a revolver) a vlastníkem krásného dortu se znakem města, se stal pan Roman Piško ze Zlína nástřelem 323 bodů. Majitelem druhého dortu ve druhé kategorii (puška, karabina) se nástřelem 335 bodů stal Stanislav Lichorobiec z Ostravy.

Celkové pořadí:

Pistole puška

1. Roman Piško, Zlín 323 + 327 = 650 bodů

2. Bohumil Shug, Odry 314 + 333 = 647 bodů

3. Stanislav Lichorobiec, Ostrava 305 + 335 = 640 bodů

V poměrně vyrovnané soutěži, se mimo Budišovských, představili sportovní střelci z Brna, Nového Jičína, Olomouce, Opavy, Oder, Staré Bělé, Čeladné,

Nové Dědiny, Píště a Zlína. K celkové pohodě tohoto soutěžního dne přispělo odpovědné chování všech přítomných, kteří plně respektovali pravidla soutěže, krásné počasí, dobrá nálada a v neposlední řadě návštěva starosty města Ing. Vrchoveckého, který vítězům předal ceny. Za další věcné ceny děkuje vedení budišovského AVZO těmto sponzorům: Sellier a Bellot a.s., Vlašim, Linaset a.s., KB Vítkov a LDF Rožnov a.s.. Na závěr tohoto sportovního klání všichni zúčastnění zatleskali pořadatelům, za pohodovou soutěž. Poděkování však určitě patří všem, jak pořadatelům, soutěžícím a sponzorům.

AVZO Budišov n. B.
Pavel Opletal

Dodržování nočního klidu

Vzhledem k tomu, že se blíží plesová sezóna, chtěli bychom připomenout pořadatelům jednodotlivých akcí jejich povinnost, týkající se zabezpečení nočního klidu. Tato povinnost je specifikována v Obecně závazné vyhlášce o ochraně nočního klidu č. 3/2008 a jejím dodatku č. 2/2009. Noční klid je vymezen od 22,00 do 6,00 hod. v pracovní dny a ve dnech pracovního klidu od 22,00 do 8,00 hod..

Pokud pořadatelé plánují akci, která se protáhne déle než do 22,00 hodin, mají povinnost požádat o výjimku, a to písemnou žádostí, která musí mít náležitosti dle vyhlášky: jméno a příjmení, trvalý pobyt nebo název, sídlo a identifikační číslo pořadatele, označení druhu akce, datum konání, počátek a konec a místo konání. Dále potom musí být uveden předpokládaný počet osob, které se zúčastní a způsob zabezpečení pořadatelské služby. V případě, že se bude akce konat po 22. hodině a nebude udělena výjimka, porušuje pořadatel zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, § 47, odst.1, písmeno b) o nočním klidu a vystavuje se případným sankcím, z tohoto zákona vyplývajícím.

Poslední říjnovou sobotu opět burácely motory v Liščí kotlině

Za pěkného podzimního počasí se v motokrosovém areálu u Budišova jel 5. ročník MEMORIÁLU JOSEFA KOZÁKA. Na upravené a vylepšené motokro-

sové trati, za účasti 57 závodníků a 10 mladých motokrosařů, byly svedeny krásné a rychle souboje o co nejlepší umístění. Dvě rozjíždky prověřily všechny do po-

sledních sil. Mladí kluci, ale i holky, dokázali zabojovat ve třech rozjíždkách. Trať doznala podstatných změn. Stala se bezpečnější, ale zároveň rychlejší. Toto ocenili všichni závodníci. Ti nejlepší odjízďeli s poháry a všichni s pocitem hezky stráve-

ného dne. Pořadatelé děkují příznivcům tohoto krásného sportu a divákům, kteří během roku povzbuzovali při závodech.

Výbor klubu děkuje členům za celoroční práci a přeje hezké vánoce a šťastný nový rok 2010.

ODDÍL LYŽOVÁNÍ INFORMUJE !

Ski Areál je připraven na provoz při první pořádné sněhové nadílce.

Ceny nezměněny..stop..dětský vlek zdarma.stop.instruktoři vyškoleni..stop.technika připravena.stop.posezení s bufetem nachystáno..stop.

Telegram s uvedeným textem byl zaslán i tomu Nejvyššímu, aby se sněhovou nadílkou tuto zimu nešetřil tak, jako zimu minulou.

Milan Švídra

LITINOVÉ KŘÍŽE NA MÍSTNÍM HŘBITOVĚ

Před několika týdny proběhl každoroční dušičkový čas. Mnozí občané si jistě všimli nově zrestaurovaných litinových křížů, které byly nově osazeny v přední části hřbitova u hlavního vchodu. Tyto kříže byly prohlášený nemovitou kulturní památkou a díky tomu získalo město dotaci z Moravskoslezského kraje na jejich kompletní opravu. Soubor 18-ti ks litinových křížů byl počátkem června odvezen do Umělecko-kovářské dílny pana Běhala z Olomouce. Ten provedl jejich odborné zrestaurování včetně doplnění chybějících částí a pozlacení. Poté byly kříže vráceny na hřbitov a upevněny na pískovcové podstavce. Zástupci města ve spolupráci se zaměstnanci Národního památkového ústavu vybrali pro jejich konečné umístění přední část hřbitova, čímž získal vstup na

hřbitov nádech majestátnosti a určité atraktivity nejen pro místní občany, ale také návštěvníky a turisty.

Na místním hřbitově v Budišově nad Budišovkou se nachází celkem 40 ks litinových křížů, které byly podrobně popsány a zdokumentovány Národním památkovým ústavem. V rámci moravskoslezského kraje jde o unikátní soubor křížů s ohledem na počet i preciznost jejich zpracování. Jedná se o špičkovou umělecko-slévačskou práci. Kříže pocházejí z přelomu 19. a 20. století z dosud nezjištěných železáren. Specializované dílny na umělecké litinové výrobky byly počátkem století v celé Evropě, na Moravě od Brna, přes Blansko, Olomouc až na Ostravsko. Předháněly se v jemnosti, nápaditosti a přesnosti zpracování. Právě díky tomu není žádný kříž stejný, každý má jiné atributy, ozdoby, styl a způsob zpracování. Litinové kříže byly osazovány do pískovce, kamene hojně využívaného v umělecké sféře. Jednotlivé motivy na křížích byly zlacené nebo stříbrené. Většina dílen, ve kterých tyto kříže vznikaly, byla v době komunismu zkonfiskována a převedena na průmyslovou výrobu. Jedna z mála, která přežila a dodnes se zabývá uměleckým odléváním je v Blansku na Brněnsku, kde je v místním Muzeu významná expozice umělecké

litiny, právě z přelomu 19. a 20. století. Litinové kříže jsou významným symbolem prolínání dvou kultur - české a německé. Odkazují na původní, vesměs německy mluvící obyvatele našeho kraje. Litinových křížů stále ubývá. V době socialistického Československa byl kříž, jako duchovní symbol, zneuznán a mnoho z nich bylo zničeno, popřípadě odvezeno do sběrných surovin. Přednost dostávaly jednoduché kamenné náhrobky, které v sobě nenesly žádný symbol víry a křesťanství. K tradici litinových křížů se dnes pomalu vrací lidé především z Alpských zemí - viz.foto. U nás je tendence zachovat alespoň ty, které zbyly a postupně je s pomocí státu a jeho finanční podpory zrestaurovat a zachovat i pro další generace.

Gabriela Roháčová, DiS.

Vyznání německé výtvarnice, jejíž kořeny patří našemu kraji

MILUJI BUDIŠOV, NADCHLA MĚ BŘIDLICE

Jak bylo slíbeno v minulém čísle Budišovského zpravodaje, přinášíme osobní vyprávění mladé výtvarnice z Frankfurtu, návštěvnice našeho města, která si zamilovala nejen město, ale i břídlíce a o svých dojmech a pocitech se chce podělit se čtenáři.

Milé čtenářky, milí čtenáři,

z minulého čísla BZ již víte, že jsem navštívila se svou tetou Irenou Budišov. Má teta (nar. 1913) je vlastně mou prarabou, protože je mladší sestrou mé babičky Marthy Grohs, rozené Schilhab (*1911+1984). Sestry žily s dalšími sourozenci (Kazimírou a Karlem) a svými rodiči v Budišově od roku 1912 do roku 1918 v domku naproti rybníku. Otcovo zaměstnání přinutilo rodinu ke stěhování do Bohumína, ale Martha se začátkem 30. let vrátila do Budišova. Tam totiž poznala svého dědečka, Maxmiliána Grohsa (*1897+1984). Byl od roku 1926 odborným učitelem zimní Zemědělské pokračovací školy v Budišově. V roce 1939 se rodina stěhuje do Zábřehu, kde se stal ředitelem tamní zemědělské školy. Tam se také v roce 1942 narodil můj otec. Ke konci války v roce 1945 se dědeček dostal do ruského zajetí, babička s mým otcem se vracejí opět do Budišova, kde se setkává celý zbytek rodiny, tj. rodiče Marthy a rovněž sourozenci. V srpnu 1946 společně odjíždějí z Budišova do svého „nového domova“ Gross-Busek u Griessen.

Můj dědeček se roku 1948 vrátil z ruského zajetí a malá rodina se opět šťastně shledala. Samozřejmě často vzpomínali na „starý domov“, avšak moji prarodiče, ani můj otec ho už nikdy nenavštívili. Kdyby však neošli do „nového domova“ můj otec by nikdy nepoznal mou maminku a neexistovala bych tedy ani já. Všechno má vždycky své klady a záporny. V posledních dvou letech se u mě stále více prohluboval zájem o tento starý domov, takže jsem se minulý

rok rozhodla, poznat domov svých prarodičů. Můj otec, jeho sestřička Christa a teta Irena mi velmi pomohli při přípravě návštěvy, zásobili mne starými fotografiemi, dokumenty a informacemi, které jim utkvěly v paměti. Na jaře 2009 jsem tedy se svou sestrou poprvé navštívila Českou republiku. Během tohoto týdne jsme prožily velmi krásný den v Budišově nad Budišovkou. V kulturním domě jsem se setkala s milými lidmi, kteří mi ochotně poskytli informace, ukázali spoustu starých pohledů Budišova a se zájmem si prohlédli naše staré fotografie.

Podruhé jsem Budišov navštívila letos v červnu. Po 16 ti hodinovém cestování autobusem a vlakem jsem přijela do Budišova a následující den se zde setkala s tetou Irenou, která současně byla na návštěvě v Ostravě se svou dcerou Christou a zetěm. Toto setkání bylo pro mne jedinečné tím, co si všechno teta Irena ze svého pobytu v Budišově pamatovala. Např. pracovala v tehdejší mlékárně a celá rodina bydlela v 1. patře tohoto domu (budova vedle domu s pečovatelskou službou). Také pro tetu Irenu (96 let) tato návštěva hodně znamenala, protože po 71 letech navštívila místo svého sňatku-v krásném budišovském kostele se vdávala 9. července 1938 za Karla Hausnera, odával je pan farář Závrbský.

I když má cesta trvala jen 4 dny a z toho polovinu zabralo namáhavé cestování, měla jsem radost z každé minuty, kterou jsem mohla prožít v tomto krásném městečku. A teď na přelomu července a srpna jsem se do Budišova vrátila již potřetí a dál hledám stopy a kořeny své rodiny. Ale nejen tyto jsou nejednou pro mne přirovadá. Objevila jsem zde další zají-

mavé věci, např. „Cestu česko-německého porozumění“ na Červené hoře. Tato myšlenka je skvělá a přišťtí rok tam chci své babičce Marthě rovněž položit pamětní desku.

A hlavně jsem nadšená břídlíci! Seznámila jsem se s ní ve zdejším překrásném muzeu břídlíce. Už jako dítě jsem ráda psala a kreslila na malé břídlíkové tabulky. Okamžitě mě napadlo použít tento materiál pro výtvarné zpracování. Pro konkrétní projekt, který souvisí se starým domovem mé rodiny, se mi jeví břídlíce z budišovské oblasti jako stvořená. V břídlíkovém dole Lhotka jsem skutečně našla břídlíci, kterou mohu pro svou práci upotřebit. Bohužel, brzy skončil můj pobyt v Budišově, ale už teď vím, že se určitě zase vrátím. Určitě se to zdá divné, když řeknu, že mám pocit, že jsem zde v Budišově našla kus domova. Tento

pocit se těžko popisuje, zdá se mi, jako bych po dlouhém vnitřním hledání konečně „zakotvila“.

Děkuji Budišovu a jeho obyvatelům, kteří mě přijali přátelsky a otevřeně. Děkuji Heleně Malušové a Maruše Talíkové za podporu při hledání kořenů, Gábi Stanzel za fotografie a podrobnosti o městu, Petru Strohalmovi a Lumíru Moučkovu za umožnění návštěvy domu Lhotka, Karolu Sajdákovi a jeho kolegům za břídlíci, Richardu Tomandlovi za návody k jejímu zpracování, Pavle Hohnové za pohostinství a vždy tak dobré jídlo. A obzvlášť děkuji Dagmar Sysalové, dobré duši, která s velkým elánem, radou i skutkem mi vždycky stála po boku. Díky, milá Dagi!

Nashledanou, krásný Budišove!

Stefanie Grohs, srpen 2009

DOTACE NA OBNOVU EXTERIÉRŮ

Město Budišov nad Budišovkou vyčleňuje každý rok ve svém rozpočtu částku určenou pro poskytování dotací na opravy a obnovu staveb, které se nachází v Městské památkové zóně. Každý občan, který vlastní památkově významnou stavbu nebo dům v městské památkové zóně si může o tuto dotaci požádat. Dotace je poskytována na obnovu fasád, výplní otvorů, střešního pláště, klempířských a uměleckých prvků, a to na uličním průčelí stavby nebo na jinak, z veřejných míst, pohledově významných plochách.

Termín pro podání žádosti o poskytnutí dotace na obnovu exteriéru památkově významné stavby je stanoven do 31. ledna 2010. Formulář žádosti a bližší informace jsou k dispozici u Gabriely Roháčové, DiS., kancelář č. 5, ul. Partyzánská č.p. 229, nebo na internetových stránkách města: www.budisov.eu ve složce Dokumenty městského úřadu. Gabriela Roháčová, DiS.

DAŇ Z NEMOVITOSTÍ

Upozorňujeme všechny majitele nemovitostí, tzn. Pozemků a staveb, že od 1. 1. 2010 vstupuje v platnost zákon č. 362/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb. o dani z nemovitostí.

Touto novelou jsou upraveny sazby daně za 1 m² zastavěné plochy na dvojnásobek oproti loňskému roku. **Sazba daně z pozemků** uvedených v § 6 odst.2 zákona o dani z nemovitostí - tj. zastavěné plochy a nádvoří se mění z 0,10 na 0,20 Kč, u stavebních pozemků z 1,- na 2,- Kč a u ostatních ploch z 0,10 na 0,20 Kč za m². toto zvýšení se nevztahuje na sazby uvedené v § 6 odst.1 zákona o dani z nemovitostí - pro ornou půdu, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty, lesy a rybníky, tedy převážně zemědělskou půdu.

Zdvojnásobuje se základní sazba daně ze staveb, a to u obytných domů a ostatních staveb, tvořících příslušenství k obytným domům z 1,- na 2,- Kč, u staveb pro individuální rekreaci ze 3,- na 6,- Kč a u staveb,

kteří plní doplňkovou funkci k těmto stavbám s výjimkou garáží z 1, na 2,- Kč, u garáží, vystavěných odděleně od obytných domů se sazba zvyšuje ze 4,- na 8,- Kč, u staveb užívaných pro podnikatelskou činnost a u samostatných nebytových prostor, využívaných k podnikatelské činnosti pro zemědělskou prvovýrobu, lesní a vodní hospodářství z 1,- na 2,- Kč, u staveb sloužících pro průmysl, stavebnictví, dopravu, energetiku a ostatní zemědělskou výrobu z 5,- na 10,- Kč, u ostatních staveb ze 3,- na 6,- Kč a u bytů a ostatních samostatných nebytových prostor z 1,- na 2,- Kč.

Nedojde-li u poplatníků k jiným změnám, rozhodným pro daňovou povinnost (prodej nemovitosti, koupě), nemusí zvýšení sazeb oznamovat v daňovém přiznání. Daň bude vyměřena příslušným finančním úřadem. Poplatníci obdrží poukázky k úhradě daně už s novou, navýšenou částkou v dubnu 2010. splatnost daně je 31.5. 2010.

Ing. Marta Lindnerová
Správa poplatků a daní

**Pozvánka na ples
Rodiče nemocného
Jakuba Bačkovského
si Vás dovolují pozvat na**

2.PLES PRO JAKUBA

**který se uskuteční
v pátek 22.ledna 2010 od 20,00 hod.
Místo: KD Budišov nad Budišovkou**

**K tanci a poslechu hrají APAČI
Vstupné: 100 Kč
Předprodej vstupenek prodejna
Karme (pí. Siazíková)**

Program svátečních bohoslužeb 2009-10

Drazí spoluobčané a farníci!

Srdečně Vás všechny zvou na tradiční vánoční mše sv., které se i letos uskuteční v našich kostelích v Budišově, Guntramovicích, Starých Oldřůvkách a Svatoňovicích. Přijďte se také podívat na Betlémské světlo a poslechnout si Svatoštěpánské pásmo koled a vánočních příběhů, které se uskuteční na 2. vánoční svátek od 15 hod do 16 hod. S přáním všeho dobrého

P. Petr Fichna, římskokatolický farář

Čtvrtek 24. 12.	Staré Oldřůvky	16:00
Štědrý večer – půlnoční mše sv.	Svatoňovice	20:30
	Budišov	22:30
Pátek 25. 12.	Guntramovice	8:00
Slavnost Narození Ježíše Krista, Hod Boží vánoční	Budišov	9:30
	Svatoňovice	11:00
Sobota 26. 12.	Guntramovice	8:00
Svátek sv. Štěpána, 2. svátek vánoční	Budišov	9:30
	Guntramovice	8:00
Neděle 27. 12.	Budišov	9:30
Svátek svaté Rodiny	Svatoňovice	11:00
...		
Čtvrtek 31. 12.	Svatoňovice	15:00
Památka sv. Silvestra, papeže	Budišov	16:30
Pátek 1. 1. 2010	Svatoňovice	15:00
Slavnost Matky Boží P. Marie, Nový rok	Budišov	16:30
	Guntramovice	18:00

BUDIŠOVSKÝ ZPRAVODAJ - nepravidelný čtvrtletník města Budišova nad Budišovkou. **Vydává:** Městské kulturní a informační středisko, Horská 184, Budišov nad Budišovkou. **Zodpovědná redaktorka:** Helena Malušová. **Telefon:** + 420 556 312 040. **E-mail:** h.malusova.mu@budisovnb.cz. Vydávání povoleno pod č. j. Kult. 456/18c - 75/3 - He ONV Opava. **Tisk:** René Daubner - Apro, 792 01 Bruntál, Ruská 1449/10. **Technická redakce:** Petr Andrlé, MORAVSKÁ EXPEDICE®. Toto číslo vyšlo 18. 12. 2009 v nákladu 400 výtisků. Uzávěrka příštího čísla je 20. 1. 2010. **Cena 1 výtisku 5 Kč.**